

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · segon període · sèrie C · número 117

Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Sessió 4, dimarts 27 de novembre de 2018

Presidència de l'I. Sr. Marc Solsona i Aixalà

TAULA DE CONTINGUT

Propostes d'audiència acumulades d'una representació d'Unió de Pagesos relatives a la Proposició de llei d'espais agraris 352-00062/12, 352-00078/12 i 352-00097/12	6
Propostes d'audiència acumulades d'una representació de l'Associació Agrària de Joves Agricultors relatives a la Proposició de llei d'espais agraris 352-00063/12 i 352-00080/12	6
Propostes d'audiència acumulades d'una representació de Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya relatives a la Proposició de llei d'espais agraris 352-00064/12, 352-00079/12 i 352-00098/12	6
Propostes d'audiència acumulades d'una representació de l'Institut Agrari Català Sant Isidre relatives a la Proposició de llei d'espais agraris 352-00065/12 i 352-00081/12	7
Propostes d'audiència acumulades d'una representació de la Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya relatives a la Proposició de llei d'espais agraris 352-00066/12 i 352-00096/12	7
Proposta d'audiència d'una representació de la Federació de Municipis de Catalunya amb relació a la Proposició de llei d'espais agraris 352-00067/12	7
Proposta d'audiència d'una representació de l'Associació d'Empresaris Agraris amb relació a la Proposició de llei d'espais agraris 352-00082/12	7
Propostes d'audiència acumulades d'una representació del Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics Agrícoles i Forestals de Catalunya relatives a la Proposició de llei d'espais agraris 352-00083/12 i 352-00102/12	8
Proposta d'audiència d'una representació de la Secció de Dret Administratiu del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona amb relació a la Proposició de llei d'espais agraris 352-00084/12	9
Proposta d'audiència d'una representació de la Secció de Dret Civil del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona amb relació a la Proposició de llei d'espais agraris 352-00085/12	9
Proposta d'audiència d'una representació del Centre de la Propietat Forestal amb relació a la Proposició de llei d'espais agraris 352-00099/12	9

Proposta d'audiència d'una representació de Boscat - Federació Catalana d'Associacions de Propietaris Forestals amb relació a la Proposició de Llei d'espais agraris 352-00100/12	9
Proposta d'audiència d'una representació del Consorci Forestal de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei d'espais agraris 352-00101/12	10
Proposició de Llei d'espais agraris (nomenament de la ponència) 202-00026/12	10
Sol·licitud de sessió informativa amb la consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació sobre el grau de compliment del Pla de regadius 2008-2020 354-00045/12	11
Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Federació Nacional Catalana de Confraries de Pescadors perquè informi sobre la tasca de les confraries de pescadors i els reptes i les dificultats del sector 356-00229/12	11
Compareixença de Marc Riera i Minguet, director de la Fundació del Món Rural, per a presentar l'informe de l'Observatori del Món Rural corresponent al 2017 357-00115/12	11
Compareixença del director general d'Alimentació, Qualitat i Indústries Agroalimentàries per a informar sobre les mesures adoptades per a fer front a la crisi de preus del sector de la fruita dolça 357-00112/12	27

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 4 de la CARPA

La sessió de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (CARPA) s'obre a les tres de la tarda i sis minuts. Presideix Marc Solsona i Aixalà, acompanyada de la vicepresidenta, Lluïsa Llop i Fernández, i de la secretària, Munia Fernández-Jordán Celorio. Assisteix la Mesa el lletrat Miquel Lluís Palomares Amat.

Hi són presents els diputats Martín Eusebio Barra López, Marina Bravo Sobrino, Noemí de la Calle Sifré, Francisco Javier Domínguez Serrano, Ignacio Martín Blanco Blanca Victoria Navarro Pacheco i Javier Rivas Escamilla, pel G. P. de Ciutadans; Josep Maria Forné i Febrer, Imma Gallardo Barceló, Ferran Roquer i Padrosa i Teresa Pallarès Piqué, pel G. P. de Junts per Catalunya; Eva Baró Ramos, Anna Caula i Paretas, Montserrat Fornells i Solé, Irene Fornós Curto i Francesc Viaplana Manresa, pel G. P. Republicà; Rafel Bruguera Batalla i Rosa Maria Ibarra Ollé, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar, i Yolanda López Fernández, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem.

Assisteixen a aquesta sessió el director de la Fundació del Món Rural, Marc Riera Minguet, acompanyat d'un tècnic de la Fundació del Món Rural, Marc Costa Puigpelat, i el director general d'Alimentació, Qualitat i Indústries Agroalimentàries, del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, Carmel Mòdol Bresolí, acompanyat del sub-director general d'Indústries i Qualitat Agroalimentàries, Joan Gòdia Tresànzech.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Proposició de llei d'espais agraris (tram. 202-00026/12). Acord de la comissió sobre les compareixences (text presentat: BOPC 130, 13).

1.1. Proposta d'audiència en comissió d'una representació d'Unió de Pagesos amb relació a la Proposició de llei d'espais agraris (tram. 352-00062/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

1.2. Proposta d'audiència en comissió d'una representació de l'Associació Agrària de Joves Agricultors amb relació a la Proposició de llei d'espais agraris (tram. 352-00063/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

1.3. Proposta d'audiència en comissió d'una representació de Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya amb relació a la Proposició de llei d'espais agraris (tram. 352-00064/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

1.4. Proposta d'audiència en comissió d'una representació de l'Institut Agrari Català Sant Isidre amb relació a la Proposició de llei d'espais agraris (tram. 352-00065/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

1.5. Proposta d'audiència en comissió d'una representació de la Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya amb relació a la Proposició de llei d'espais agraris (tram. 352-00066/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

1.6. Proposta d'audiència en comissió d'una representació de la Federació de Municipis de Catalunya amb relació a la Proposició de llei d'espais agraris (tram. 352-00067/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

1.7. Proposta d'audiència en comissió d'una representació d'Unió de Pagesos amb relació a la Proposició de llei d'espais agraris (tram. 352-00078/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta.

1.8. Proposta d'audiència en comissió d'una representació de Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya amb relació a la Proposició de llei d'espais agraris (tram. 352-00079/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta.

1.9. Proposta d'audiència en comissió d'una representació de l'Associació Joves Agricultors amb relació a la Proposició de llei d'espais agraris (tram. 352-00080/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta.

1.10. Proposta d'audiència en comissió d'una representació de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre amb relació a la Proposició de llei d'espais agraris (tram. 352-00081/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta.

1.11. Proposta d'audiència en comissió d'una representació de l'Associació d'Empresaris Agraris amb relació a la Proposició de Llei d'espais agraris (tram. 352-00082/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta.

1.12. Proposta d'audiència en comissió d'una representació del Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics Agrícoles i Forestals de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei d'espais agraris (tram. 352-00083/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta.

1.13. Proposta d'audiència en comissió d'una representació de la Secció de Dret Administratiu del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona amb relació a la Proposició de Llei d'espais agraris (tram. 352-00084/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta.

1.14. Proposta d'audiència en comissió d'una representació de la Secció de Dret Civil del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona amb relació a la Proposició de Llei d'espais agraris (tram. 352-00085/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta.

1.15. Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei d'espais agraris (tram. 352-00096/12). Grup Parlamentari Republicà, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat i votació de la proposta.

1.16. Proposta d'audiència en ponència d'una representació d'Unió de Pagesos amb relació a la Proposició de Llei d'espais agraris (tram. 352-00097/12). Grup Parlamentari Republicà, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat i votació de la proposta.

1.17. Proposta d'audiència en ponència d'una representació de Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei d'espais agraris (tram. 352-00098/12). Grup Parlamentari Republicà, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat i votació de la proposta.

1.18. Proposta d'audiència en ponència d'una representació del Centre de la Propietat Forestal amb relació a la Proposició de Llei d'espais agraris (tram. 352-00099/12). Grup Parlamentari Republicà, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat i votació de la proposta.

1.19. Proposta d'audiència en ponència d'una representació de Boscat - Federació Catalana d'Associacions de Propietaris Forestals amb relació a la Proposició de Llei d'espais agraris (tram. 352-00100/12). Grup Parlamentari Republicà, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat i votació de la proposta.

1.20. Proposta d'audiència en ponència d'una representació del Consorci Forestal de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei d'espais agraris (tram. 352-00101/12). Grup Parlamentari Republicà, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Grup Parlamentari de Catalunya en Comú. Podem Debat i votació de la proposta.

1.21. Proposta d'audiència en ponència d'una representació del Col·legi d'Enginyers Tècnics Agrícoles i Forestals de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei d'espais agraris (tram. 352-00102/12). Grup Parlamentari Republicà, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat i votació de la proposta.

2. Proposició de Llei d'espais agraris (tram. 202-00026/12). Nomenament de la Ponència (text presentat: BOPC 130, 13).

3. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació amb la consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació sobre el grau de compliment del Pla de regadius 2008-2020 (tram. 354-00045/12). Francisco Javier Domínguez Serrano, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

4. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Federació Nacional Catalana de Confraries de Pescadors davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació perquè informi sobre la tasca de les confraries de pescadors i els reptes i les dificultats del sector (tram. 356-00229/12). Òscar Ordeig i Molist, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

5. Compareixença de Marc Riera i Minguet, director de la Fundació del Món Rural, davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació per a presentar l'informe de l'Observatori del Món Rural corresponent al 2017 (tram. 357-00115/12). Compareixença.

6. Compareixença del director general d'Alimentació, Qualitat i Indústries Agroalimentàries davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació per a informar sobre les mesures adoptades per a fer front a la crisi de preus del sector de la fruita dolça (tram. 357-00112/12). Compareixença.

El president

Bona tarda a tothom, a totes i a tots. Benvinguts a aquesta Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, quan ja són ja les tres i set minuts i, per tant, donaríem inici a aquesta comissió, perquè també tenim compareixences i perquè vagi tot amb temps i forma oportuns.

Tenen vostès l'ordre del dia en el qual... *(Veus de fons.)* Si us plau? *(Veus de fons.)* Sí.

Bé, doncs, ara donaríem inici i faríem que la primera seria votar les diferents propostes d'audiència de la Llei d'espais agraris i comunicar que, si no hi ha cap incidència a tal aspecte, hem presentat un quadre de votacions perquè es pugui fer, en el qual només remarcar que en el bloc número 2 l'última, que és la dels representants de Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya passaria a la votació del bloc 3, d'acord? I també que, si s'hi fixen, hi posen diferents sol·licituds d'audiència, en comissió o en ponència, i la proposta d'aquesta presidència de comissió seria que es fes en ponència oberta el que serien les compareixences, i així no cal convocar tota la comissió i, per tant, està oberta a tothom que vulgui venir, però lògicament per un tema més operatiu.

Si els sembla bé a tots els portaveus i no hi ha cap esmena a tal efecte, procediríem, doncs, primer, a comunicar si hi ha algun tipus de substitució en aquesta comissió. *(Rafel Bruguera Batalla demana per parlar.)* Senyor Bruguera.

Rafel Bruguera Batalla

Sí; gràcies, president. La diputada Rosa Ibarra substitueix el diputat Ordeig.

El president

D'acord. Alguna... *(Imma Gallardo Barceló demana per parlar.)* Senyora Gallardo.

Imma Gallardo Barceló

Gràcies, president. La diputada Pallarès substitueix la diputada Macià. *(Irene Fornós Curto demana per parlar.)*

El president

Senyora Fornós.

Irene Fornós Curto

Sí, la diputada Baró, que substitueix a la diputada Fornells, i la diputada Caula, que substitueix el diputat Bernat Solé. *(Francisco Javier Domínguez Serrano demana per parlar i el president li dona la paraula.)*

Francisco Javier Domínguez Serrano

Per Ciutadans, Noemí de la Calle, Martín Barra i Blanca Navarro, que substitueixen Javier Rivas, Jean Castel i David Beltrán.

El president

Segona unitat, no?

Francisco Javier Domínguez Serrano

Com?

El president

No, res, res. (*El president riu.*) Molt bé, doncs –vostè ja és la titular, eh? Doncs, si els sembla bé, doncs, passariem a votar... (*Remor de veus.*) No, ja ho ha dit, ja ho ha comunicat. (*Rialles.*)

Passariem, doncs, a fer la proposta de la votació de les propostes d'audiència. Aquí hi ha tretze blocs per votar.

Propostes d'audiència acumulades d'una representació d'Unió de Pagesos relatives a la Proposició de llei d'espais agraris

352-00062/12, 352-00078/12 i 352-00097/12

Passariem, doncs, al bloc número 1, que era la proposta d'audiència dels representants d'Unió de Pagesos, que ha estat proposada pels grups dels Socialistes i Units, Ciutadans, Esquerra, Grup Junts per Catalunya i Catalunya en Comú Podem.

Vots a favor d'aquest bloc 1?

Es pot aprovar, doncs, per unanimitat.

Propostes d'audiència acumulades d'una representació de l'Associació Agrària de Joves Agricultors relatives a la Proposició de llei d'espais agraris

352-00063/12 i 352-00080/12

Del bloc número 2, que seria la representació de l'Associació Agrària de Joves Agricultors (Asaja), proposada pel Grup dels Socialistes i Units per Avançar i el Grup de Ciutadans.

Vots a favor?

Ciutadans i Socialistes.

Abstencions?

De la resta de grups.

Per tant, també s'accepta la compareixença.

Propostes d'audiència acumulades d'una representació de Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya relatives a la Proposició de llei d'espais agraris

352-00064/12, 352-00079/12 i 352-00098/12

El bloc número 3, que és dels Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya, la JARC, que està proposada pels mateixos que el bloc 1.

Vots a favor? (*Irene Fornós Curto demana per parlar.*) Digui'm.

Irene Fornós Curto

És que hi ha un error a l'anterior i no proposem los mateixos. Esquerra i Junts per Catalunya també proposem.

El president

Ja, per això he dit jo que els mateixos que el bloc 1, i així ens en donem per as-sabentats.

Doncs, es pot aprovar?

Vots a favor?

S'aprovaria, doncs, també per unanimitat.

Propostes d'audiència acumulades d'una representació de l'Institut Agrari Català Sant Isidre relatives a la Proposició de llei d'espais agraris
352-00065/12 i 352-00081/12

El bloc número 4, que és un representant de l'Institut Agrari Català de Sant Isidre, que està proposat pel Grup Socialistes i el Grup de Ciutadans.

Vots a favor d'aquesta proposta?

Dels dos grups proponents i també de Catalunya en Comú Podem.

Abstencions?

De la resta de grups: de Junts per Catalunya i el Grup Republicà.

Propostes d'audiència acumulades d'una representació de la Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya relatives a la Proposició de llei d'espais agraris

352-00066/12 i 352-00096/12

El bloc número 5, que és Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya, que està proposada per tots els grups aquí presents menys Ciutadans.

Vots a favor?

També per unanimitat dels membres presents.

Proposta d'audiència d'una representació de la Federació de Municipis de Catalunya amb relació a la Proposició de llei d'espais agraris

352-00067/12

El bloc número 6, que és un representant de la Federació de Municipis de Catalunya... (*Rafel Bruguera Batalla demana per parlar.*) I entenc que el senyor Bruguera vol fer una aportació...

Rafel Bruguera Batalla

Sí, president. Per error, vàrem demanar la compareixença de la Federació de Municipis i ens vàrem oblidar de l'Associació Catalana de Municipis. No sé si la resta de grups accepten una esmena *in voce* i que puguin venir els representants de les dues associacions.

El president

Entenc que no hi ha d'haver problema. En qualsevol cas, en moltes lleis en les quals s'insta el món municipalista, per defecte ja es convoca les dues entitats i, per tant, s'entén que s'assumeix aquesta esmena *in voce* i, per tant, entenc que es poden posar a votació la federació i l'associació en aquesta compareixença.

Vots a favor?

Doncs, també unànime per tothom.

Proposta d'audiència d'una representació de l'Associació d'Empresaris Agraris amb relació a la Proposició de llei d'espais agraris

352-00082/12

El bloc número 7, que és un representant de l'Associació d'Empresaris Agraris, proposat per Ciutadans.

Vots a favor d'aquesta compareixença?

Ciutadans, Grup Socialistes i Grup de Catalunya en Comú Podem.

I vots..., abstencions?

De la resta de grups.

Per tant, també *okay*.

Propostes d'audiència acumulades d'una representació del Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics Agrícoles i Forestals de Catalunya relatives a la Proposició de llei d'espais agraris

352-00083/12 i 352-00102/12

El bloc número 8, que és un representant del Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics Agrícoles i Forestals de Catalunya, proposats per tots els grups presents aquí, menys el grup de... *(Francisco Javier Domínguez Serrano demana per parlar.)* Digui'm, senyor...

Francisco Javier Domínguez Serrano

És que aquí ens ha passat una cosa molt semblant a l'anterior i és que se'ns ha quedat fora el Col·legi d'Agrònoms, el Col·legi Oficial d'Enginyers Agrònoms. Només surt el d'Enginyers Tècnics Agrícoles per una errada nostra. Si es pogués incorporar seria fantàstic, si no...

El president

De fet, no és el mateix que abans. No és el mateix que abans, perquè una cosa és interpel·lar les entitats municipalistes, que quasi bé per norma..., i una altra cosa és incorporar una compareixença nova d'un grup.

En principi, que es manifestin els grups si s'ha d'incorporar o no, però jo entenc..., aquesta presidència entén que no és el mateix cas que l'anterior.

Només que uns no ho acceptin ja no es pot tirar... *(Irene Fornós Curto demana per parlar i el president li dona la paraula.)*

Irene Fornós Curto

Bé, si de cas, jo el que volia posar també una mica de manifest és que, en principi, penso que estem aprovant moltes compareixences, que sempre és bo, perquè és bo escoltar a tothom, però jo també voldria recordar que en el seu moment havíem dit que intentaríem, pel procediment que havíem dit ja de tirar avant esta llei, de donar-li el màxim d'agilitat.

Tal com comentes, també compartixo que no és lo mateix cas, sinó que és afegir-ne una més. No és lo mateix cas que abans, amb lo tema dels municipis.

El president

Imma Gallardo...

Imma Gallardo Barceló

(L'oradora comença a parlar sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no n'han quedat enregistrats els primers mots.) ...hi ha demanda del sector. La intenció era fer un tràmit àgil i, per tant, sí que és bo escoltar a tothom, però jo entenc que no és ben bé el mateix.

Rafel Bruguera Batalla

No, per nosaltres no hi ha d'haver cap inconvenient i, posats a fer, tampoc vindrà d'una més, de compareixença.

El president

Bé, fem una cosa. Jo el que li proposo és que com que és un cas diferent que el primer, si de cas, li pot sol·licitar al Col·legi d'Agrònoms la manifestació sobre la llei per escrit i ho incorporem com a escrit, i ja està. D'acord? *(Pausa.)* Fem-ho així? *(Veus de fons.)*

Doncs, posem a votació el bloc número 8.

Vots a favor d'aquesta proposta?

Es podria aprovar per unanimitat i ens quedaria que l'aportació del Col·legi d'Agrònoms que sigui per escrit.

Proposta d'audiència d'una representació de la Secció de Dret Administratiu del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona amb relació a la Proposició de llei d'espais agraris

352-00084/12

El bloc número 9. Sol·licitud també d'un representant de la secció de dret administratiu de l'ICAP, proposada pel Grup de Ciutadans.

Vots a favor d'aquesta proposta?

Vots a favor del Grup dels Socialistes i el Grup de Ciutadans.

Abstencions?

Una.

Vots en contra?

Del Grup Republicà i el Grup de Junts per Catalunya, 9.

Per tant, queda rebutjada per 9 vots en contra, 8 a favor i 1 abstenció.

Proposta d'audiència d'una representació de la Secció de Dret Civil del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona amb relació a la Proposició de llei d'espais agraris

352-00085/12

El punt número 10, que és un representant de la Secció de Dret Civil de l'ICAB, proposada pel Grup de Ciutadans.

Vots a favor?

Grup de Ciutadans i Grup de Socialistes.

Abstencions?

Del Grup de Catalunya en Comú Podem.

Vots en contra?

Del Grup Republicà i del Grup de Junts per Catalunya.

Queda el mateix resultat, que es rebutja per 9 vots en contra, 8 a favor i 1 abstenció.

Proposta d'audiència d'una representació del Centre de la Propietat Forestal amb relació a la Proposició de llei d'espais agraris

352-00099/12

El bloc número 11, que és del Centre de la Propietat Forestal, proposada pels Grups Republicà, Junts per Catalunya i Catalunya en Comú Podem.

Vots a favor de la proposta?

Es pot aprovar per unanimitat.

Proposta d'audiència d'una representació de Boscat - Federació Catalana d'Associacions de Propietaris Forestals amb relació a la Proposició de llei d'espais agraris

352-00100/12

El bloc número 12, un representant de Boscat - Federació Catalana d'Associacions de Propietaris Forestals, també pels mateixos grups proposats a l'anterior.

Vots a favor?

Es pot aprovar per unanimitat.

Proposta d'audiència d'una representació del Consorci Forestal de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei d'espais agraris

352-00101/12

I el bloc número 13, que és un representant del Consorci Forestal de Catalunya, també proposada pels grups anteriorment esmentats.

Vots a favor?

També es pot aprovar per unanimitat.

Molt bé, doncs, tindriem ja aprovades les compareixences, que recordem que seran en ponència oberta. Després ja passarem calendari.

Proposició de Llei d'espais agraris (nomenament de la ponència)

202-00026/12

I passariem, doncs, al punt número 2, que és el nomenament de la ponència de la Llei d'espais agraris, en la qual cada grup haurà de nomenar un ponent, un representant.

Senyor Domínguez, si us plau.

Francisco Javier Domínguez Serrano

Seré jo mateix.

Rafel Bruguera Batalla

Sí, el diputat Òscar Ordeig.

Imma Gallardo Barceló

Pel que fa a Junts per Catalunya, Marc Solsona i Aixalà serà el ponent.

Irene Fornós Curto

Per part del Grup Republicà, jo mateixa, Irene Fornós.

Yolanda López Fernández

Jo mateixa.

El president

(El president comença a parlar sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no n'han quedat enregistrats els primers mots.)...ponència, els representants del Partit Popular i de la CUP - Crida Constituent, que ho hauran de comunicar, que avui són absents de la comissió.

Doncs, molt bé. Doncs, fetes aquestes votacions... *(Irene Fornós Curto demana per parlar.)* Sí, digui'm.

Irene Fornós Curto

Perdona, eh?, només una petició. Ja sé que estem molt justs de calendari, però penso que estaria bé substanciar-ho ara, al mes de desembre. Si poguéssim mirar-ho de quadrar..., que ho estudiéssim.

El president

En el Ple que vam fer..., en la totalitat de la norma, vam quedar que estaria bé que ho poguéssim substanciar al més aviat possible. Tot i que aparentment hi ha tretze blocs de compareixences i hi ha unes compareixences que es poden fer conjuntes, com poden ser els mateixos grups proponents de la norma, i, per tant, per molt que sembli llarg, al final estem parlant potser de dos o tres sessions, com a molt, de ponència, que intentarem calendaritzar al més aviat possible, abans d'acabar l'any, per poder-ho fer, d'acord? Per tant, ho atenem.

Sol·licitud de sessió informativa amb la consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació sobre el grau de compliment del Pla de regadius 2008-2020

354-00045/12

Vinga, doncs passem al punt número 3, que és la sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació amb la consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació sobre el grau de compliment del Pla de Regadius 2008-2020.

Algú vol explicar la motivació? (*Pausa.*) Es pot passar a votar?

Vots a favor d'aquesta sol·licitud de compareixença?

Vots a favor, per unanimitat dels membres presents.

Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Federació Nacional Catalana de Confraries de Pescadors perquè informi sobre la tasca de les confraries de pescadors i els reptes i les dificultats del sector

356-00229/12

Punt número 4, sol·licitud de compareixença d'una representació de la Federació Nacional de Confraries de Pescadors davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació perquè informi sobre la tasca de les confraries de pescadors, reptes i les dificultats del sector, a petició del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Alguna explicació de la sol·licitud? Podem votar? (*Pausa.*)

Vots a favor d'aquesta compareixença?

S'aprova també per unanimitat.

Doncs, molt bé, un cop fetes aquestes sol·licituds, passaríem, doncs, al que serien les compareixences pròpiament dites, i la primera compareixença –que ara pararem un momentet per anar a buscar el compareixent– és del senyor Marc Riera i Minguet, director de la Fundació del Món Rural.

La sessió se suspèn a un quart de quatre de la tarda i quatre minuts i es reprèn a un quart de quatre i sis minuts.

El president

Bé, doncs donem la benvinguda a aquesta comissió...

Compareixença de Marc Riera i Minguet, director de la Fundació del Món Rural, per a presentar l'informe de l'Observatori del Món Rural corresponent al 2017

357-00115/12

...al senyor Marc Riera Minguet, el director, i al senyor Marc Costa Puigpelat, que ens acompanyen avui amb aquesta compareixença.

L'ordre de la compareixença serà una exposició amb un temps màxim d'uns trenta minuts, després els grups tindreu un temps entre cinc, set minuts per poder fer preguntes al compareixent; una torna d'uns deu minuts i una contrarèplica, si convé, d'un màxim de tres minuts, i així ho «finiquitaríem».

Bé doncs, sense més dilació, li passo la paraula, per a presentar l'informe de l'Observatori del Món Rural corresponent al 2017, al director de la Fundació del Món Rural. Endavant, senyor.

Marc Riera i Minguet (director de la Fundació del Món Rural)

Moltes gràcies per l'oportunitat de poder-vos exposar aquesta feina. Per passar les..., és amb aquest d'aquí? Amb l'ordinador, eh? (*Veus de fons.*) D'acord.

(*L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.*)

D'acord. Només un repàs de qui som. Nosaltres som una fundació, que som del sector públic de la Generalitat, vinculats al Departament d'Agricultura. I la nostra missió només és fer participar a entitats, associacions, persones, empreses, per fer propostes de cara a millorar reptes que té el món rural català plantejats, d'acord?

Tenim un patronat, en el qual hi ha indústries agroalimentàries, hi ha el Departament d'Agricultura i alguna altra entitat. I els valors que fem servir per respondre a la missió que tenim són: treballem amb transparència, penjant tots els treballs que tenim a la nostra plana web; intentem, sempre que podem, treballar en partenariat amb qui comparteix objectius amb nosaltres, i intentem aportar-li a l'Administració flexibilitat, que a vegades li costa una mica més de tenir, per abordar treballs i projectes, eh? Això només és una petita pinzellada ràpida.

Què perseguíem amb l'Observatori del Món Rural? Volíem tenir una eina que permetés prendre el pols a l'estat de situació del món rural. Alguna cosa que amb un cop d'ull, d'una manera visual i clara i fàcil, permetés que qualsevol persona, ja fos iniciat, estudiós o que no tingués cap coneixement sobre temes de món rural, pogués veure si el món rural evoluciona positivament o evoluciona negativament o en quin estat estem. Diguem-ne, una presa de pols. Això és el que volem.

Per tant, aquí tenim una mica de voluntat divulgativa, és a dir, volem explicar què és el món rural i com està. Volem fer contrast entre món rural i món urbà, ja us explicarem una mica com discernim què és cada cosa. Volem també fer contrast entre l'any anterior i aquest, els darrers dos anys tancats, de manera que puguem veure una mica d'evolució respecte a l'any anterior què ha passat. I, al final, el que volem és fer reflexió, és a dir, generar reflexió. I, si podem influenciar algú per moure'l a l'acció, perquè, a partir de les dades que ensenyem, doncs decideix emprendre alguna activitat o algun estudi, algun aprofundiment o orientar alguna política, haurem fet molt bona feina.

Què no vol ser l'observatori? Doncs un treball exhaustiu de descripció de tendències estadísticament significatives del món rural. Això no ho volem, ja tenim altres eines, com l'*Atles de la nova ruralitat* aquell, que us hem fet arribar, que és més gruixut i més potent, i allà hi ha moltes més dades. Aquí no volíem això. Aquí volíem només un recull que permetés, amb una ullada, ràpidament, doncs..., coses van bé, coses no van tan bé, eh? Aquest és una mica l'objectiu.

Per tant, què hem fet? Com ho hem fet? Doncs hem agafat dades, que hi siguin, si pot ser, és a dir, que no les haguem de treballar; que siguin de fonts oficials, que siguin..., sempre que podem, cap una font pública oficial; que siguin dades periòdiques, és a dir, que cada any sapiguem que les tenim, eh? Si hi ha una dada boníssima, però que ve d'una tesi doctoral, que només hi és una vegada, no la farem servir per aquest observatori, perquè ens interessa poder anar-lo alimentant cada any amb dades noves, d'acord? Per tant, doncs, intentem treballar amb les dades més bones que tinguem disponibles, però que siguin fàcils de treballar.

Algunes dades les hem hagut de generar nosaltres a partir d'enquestes. Ens hem sumat a algun baròmetre d'opinió i..., d'aquests que es fan cada estació, diríem, de primavera o de tardor, i ens hi hem afegit amb algunes preguntes, sobretot de valoració qualitativa dels serveis, que són dades que costen una mica més de trobar. I aquí les hem hagut de generar.

I el que hem fet és determinar o separar les dades en quatre àmbits, que nosaltres considerem que són els més rellevants per descriure el món rural: la demografia, l'economia, els serveis i qualitat de vida, i un àmbit de territori i medi ambient. Ens

sembla que amb aquests quatre eixos, amb aquests quatre àmbits, queda recollit, una mica en global, la situació del món rural.

I, finalment, hi ha un indicador, que és un compendi d'uns quants, una suma d'indicadors, que és aquest de «dinamisme socioeconòmic», que enllaça amb un indicador que vam definir per a l'*Atles de la nova ruralitat*, i com que aquest treball és una mica fill d'aquell atles, doncs, aquest indicador lliga o s'entronca amb aquell indicador que es va definir en el seu dia.

Per a cada indicador, en el document es defineix d'on s'ha tret; quins anys es consulten; com s'ha calculat, si hi ha algun càlcul; què es considera urbà i rural per cada indicador, perquè sempre que treballem amb dades municipals, el nostre criteri és que la zona rural és la zona Leader, eh?, que és una definició ja oficial que existeix. Si la dada és comarcal, ens n'anem a la referència del Pla de desenvolupament rural, que diu quines comarques són rurals i quines no. El criteri sempre és de densitat de població, eh? Hi ha diferent lliniar per a un o altre: dada municipal, territori Leader; dada comarcal, comarca rural de Pla de desenvolupament rural. I això, doncs queda recollit al final del document.

I passem ja a mostrar-vos els resultats. Aquest és una mica el format que tenen, que és... Ja veieu que intentem ficar-hi alguna icona, algun dibuix, eh?, per aquesta voluntat divulgativa. I veieu que separem, que en aquest cas és el primer bloc, de dades demogràfiques, i separem el darrer any tancat, el 2017, respecte a l'any anterior, el 2016, amb una ratlla. I per cada any separem la zona urbana i la zona rural, d'acord?

A més a més, sempre que podem, intentem desagregar les dades per gènere: homes, dones. Perquè ens aporta alguna informació extra d'algun tema rellevant.

I, per cada bloc, ja veureu que intentem fer uns vuit, deu indicadors, com a molt, eh? Perquè intentem..., un dels valors afegits que intentem aportar és triar la informació que aportem, perquè no en volem donar massa, volem donar la justa, que serveixi per interpretar els missatges clau, que creiem que cal donar, d'acord?

A nivell de demografia, i en base als resultats de l'any passat, aquí el primer que veiem és..., el que reflecteix és un envelliment de tota la població catalana i també del món rural, que sempre està en termes d'envelliment i sobreenvelliment, com a mínim tres punts per sobre respecte a la zona urbana, d'acord?

També, lligat amb l'envelliment, el que hem vist és que, a nivell de població jove, de menys de trenta-cinc anys, que és un dels altres indicadors que fem servir, en aquest cas, tenim un bon resultat. És a dir, hem mantingut o incrementat una miqueta la població jove al món rural, aquest any passat. Per tant, és una dada bona.

Bo i dolent, que és aquesta valoració subjectiva, nosaltres ho hem interpretat aquí, en el dibuix, també d'una manera visual, amb semàfors. I això sí que és subjectiu, eh? El que hem considerat que és bo li hem posat un verd; el que hem considerat que és dolent o amb una evolució negativa, un vermell, i el que és neutre, li hem posat un gris, eh? Això pel que fa a envelliment.

A nivell demogràfic. L'altra gran cosa que expressen els resultats és el despoblament, que és el repte que tenim entre mans més gran, al món rural. Doncs el que hem vist és que el despoblament es redueix, o s'ha reduït aquest darrer any. I com ho veiem això? Doncs hem vist que el nombre de municipis rurals que perden població s'ha reduït, s'ha passat d'uns pocs més de 350 a uns pocs més de 340. Tot són dades negatives, però menys negatives que l'any anterior, d'acord?

Pel que fa al despoblament, el que hem vist també és que s'ha reduït la població total que ha marxat de zones rurals, diríem, eh? O sigui, l'any 2016 es perdien una mica més de 5.100 persones, aquest any se'n perden una mica més de 2.800, eh? S'ha reduït del conjunt global de zones rurals la gent que ha marxat, eh? Per tant, una dada menys dolenta. Per això li posem un verd.

I dels micropobles, que són aquells pobles de menys de cinc-cents habitants, i per tant, més susceptibles d'estar més mancats de serveis, i per tant de poder tenir..., de ser menys atractius per viure-hi, doncs aquí el que hem vist és que també s'ha re-

duït una mica la pèrdua de població. Han passat de perdre'n quasi set-cents, al 2016, a perdre'n sis-cents, al 2017. Una dada una mica menys negativa. Per tant també li hem posat un verd.

I el que hem vist també, a nivell demogràfic, és un petit increment, molt lleu, de la població estrangera, que és una dada positiva, eh? Tenim una miqueta més de població estrangera en zones rurals, que ho vinculem a millora econòmica, i, per tant, a nosaltres ens sembla positiu.

A nivell demogràfic també, per temes de gènere, destacar el tema de l'envelliment femení com una cosa que ressalta molt, però que és un fenomen tant urbà com rural, eh? I sobretot en el sobreenvelliment. Aquí hi ha un pes molt gran de les dones respecte als homes.

Canviem de bloc. Ara, en l'àmbit econòmic. Aquí també veieu que hem seleccionat uns quants indicadors, entre vuit i deu, i els resultats més destacats aquí. En primer lloc, tenim una millora general de l'economia, de la situació econòmica. I això com ho veiem? Doncs amb un increment del número de comptes de cotització, que vol dir..., i és una lectura del nombre d'empreses. Això són les empreses..., el nombre d'empreses inscrites a la seguretat social que, almenys, tenen un afiliat. Doncs això s'incrementa tant en zona urbana com en zona rural; s'incrementa tant en valor absolut, com en percentatge. Aquí us posem els dos indicadors. També hem vist un increment de l'afiliació a la seguretat social, en valor absolut i en percentatge, a les dues zones. I una reducció de l'atur, també en les dues zones, d'acord?

En el tema de l'atur, remarcar que les zones rurals tenen un atur dos punts més baix que les zones urbanes, per tant, una millor situació respecte a aquest indicador, que és important.

I destacar també dos temes de gènere: en el tema de l'afiliació a la seguretat social, hi ha sempre més afiliats homes que afiliats dones, però, a més a més, al món rural aquesta diferència és més gran. És de quasi el doble que la diferència de les zones urbanes, eh? En zones urbanes hi ha sis punts de diferència, més o menys, i en zones rurals, dotze punts, entre l'afiliació masculina i la femenina. I, pel que fa a l'atur, a la inversa. Hi ha més aturats dones que aturats homes. Però aquesta diferència no és tan gran entre zones rurals i urbanes. És a dir, aquí no s'aprecia tant, hi ha una mica de diferència, però no tant, entre zona urbana i zona rural.

L'altra cosa que hem vist també és manteniment..., hi ha dos subsectors que els hem mirat amb una mica més..., especialment per la seva importància en les zones rurals, que són el sector agroalimentari i el turisme. Una mica com a indicadors del sector primari o secundari d'elaboració, i també del sector serveis.

I aquí el que hem vist és un manteniment, en general, dels dos sectors. Mesurats, com? Doncs hem vist que el nombre de joves incorporats a l'activitat agrària s'ha reduït una mica, però estem encara en franges altes, comparats amb períodes anteriors. Hi havia hagut, penseu en períodes anteriors, anys d'incorporacions, que n'hi havia uns quants més de 200 o 300, estem ara a 400 i escaig, per tant encara franja alta, tot i que menys que l'anterior any. I el nombre d'indústries agroalimentàries que es manté, més o menys. I també el turisme. El turisme també, el que hem vist, mesurat en nombre de places totals i places de turisme rural, es manté, més o menys, en general, a les dues zones, d'acord? Amb poques variacions.

Hi ha dos indicadors aquí que apareixen en vermell, que volíem posar-los perquè manifesten una mica, primer de tot, la renda familiar disponible, la diferència entre la renda familiar, que té una família, a la zones rurals, versus les de les zones urbanes. Que aquí ens interessava, no tant el valor absolut, sinó que si aquesta diferència creix o decreix, d'acord? I el que hem vist és que creix.

Ara bé, tant aquesta dada, com la que ara us comentaré, les fonts oficials tanquen molt tard. És a dir, estem parlant de dades de 2015. Per tant, estem parlant de dos anys enrere, eh?, respecte a les altres dades, i tres anys quasi enrere respecte a data d'avui. Per tant, l'anàlisi és un mica..., eh?, bé, l'hem d'agafar una mica amb cura, eh?

Igualment, l'altra dada que us apareix aquí amb un semàfor vermell és la del PIB comarcal. Aquí hem sumat el PIB comarcal de les comarques urbanes i l'hem comparat amb el PIB comarcal de les comarques rurals, i el que hem mesurat és la diferència, perquè ens interessava veure si això creix, decreix o es manté. I el que hem vist és que creix, d'acord? Les comarques urbanes generen més PIB que les rurals, i aquesta diferència va creixent. Però això a dades tancades 2015, d'acord? És un limitant de les fonts que estem fent servir, d'acord?

Marc, ara tu, pels serveis.

Marc Costa Puigpelat (tècnic de la Fundació del Món Rural)

D'acord, doncs. Seguint en la lectura de dades positives també, hi ha una millora important quant als municipis rurals sense llar d'infants. És a dir, hi ha trenta-dos municipis rurals menys sense llar d'infants, per tant, això és una lectura positiva. Però, en canvi, tenim, en aquest període 2016-2017, algun cas més de municipis rurals sense escola. Per tant, doncs, la part positiva i la part negativa d'aquesta anàlisi a nivell de serveis i de tema educació.

Una altra anàlisi que aquí el marquem qualitativament com a gris, perquè tampoc la diferència, respecte a un any amb l'altre, no és molt significatiu, és el nombre d'estudiants universitaris cada mil habitants, que es manté força estable, però hi ha un lleuger increment, en el cas de l'àmbit rural. Però, bé, aquí notar, més que res, la diferència que hi ha entre els dos àmbits. És a dir, segueix havent-hi més estudiants universitaris a l'àmbit urbà que a l'àmbit rural en els períodes que anem analitzant.

Tenint present una mica el que ha comentat el director, que els resultats, que en aquest cas es ceneixen al 2016 i al 2017, però tenim també dades del 2015, de la primera edició de l'observatori.

Llavors, això ens permet anar marcant tendències també. A mesura que anem fent i siguem capaços d'anar fent publicacions i anem recollint dades de diferents anualitats, l'anàlisi serà més completa a nivell d'establir tendències.

D'acord. Amb relació a una de les metodologies que hem fet servir –com ha comentat– de les enquestes de valoració de serveis, destacar que des d'un punt de vista de quan demanem a l'àmbit rural i a l'àmbit urbà que valorin els serveis bàsics del seu municipi, en una escala del zero al deu, entenent el deu com la molt bona, en tots dos casos l'anàlisi és de notable.

Però aquí destacaria, bàsicament, quan es demana exclusivament pel tema del transport públic, a l'àmbit rural la valoració és de suspès clarament. Per tant, aquí tenim un recorregut a nivell de territori important per anar treballant les diferències o el greuge a nivell territorial que tenim, eh? A nivell d'equilibri territorial, això és important que ho tinguem en compte, perquè, a més a més, així ens ho diuen les enquestes, els resultats.

Si ens fixem en un altre tema bastant important, d'un dels grans reptes que apareixeran després en les conclusions, que és el tema demogràfic, el tema del repoblament, a nivell de lloguer, a nivell d'habitatge, veiem que hi ha una tendència creixent a haver-hi més nombre de contractes de lloguer cada mil habitants. És a dir, el 2016, a l'àmbit rural passaven de ser 16,6 al 17,2. Aquesta tendència a l'augment també es dona en el cas del món urbà, diguéssim. Però aquí anotar que marquem com a semàfor d'alarma, en vermell, el tema de que cada vegada és més car. És a dir, l'habitatge de lloguer al món rural, la tendència és anar augmentant. Això és important que ho tinguem en compte també, perquè molt sovint no estem parlant de que hi hagi una situació o canvis a nivell del poder adquisitiu de la gent que viu a territori, sinó que, justament, la tendència potser és una altra, no? Per tant, cada vegada, doncs, augmenta aquesta diferència.

Si seguim en l'anàlisi de serveis i de qualitat de vida, també ens fixem en una valoració força positiva, en el cas dels dos àmbits, quant a la valoració que es fa dels serveis de salut usats els darrers dotze mesos, d'acord? Per tant, això és important que quedi palès.

I una altra valoració també positiva és que cada vegada hi ha un servei de recollida de residus, a nivell municipal, més important. És a dir, cada vegada ens indicaria amb unitats de quilos per habitant/any, que hi ha un millor servei a nivell de recollida de residus, de recollida selectiva.

Aquí què és el que és més important que tinguem en compte? El que denominem com l'esclatxa digital. És a dir, el 20 per cent de la població rural no té accés a fibra òptica. Dèiem el tema de les comunicacions, el tema del transport públic. Aquí hi ha un altre també..., un recorregut important a treballar per disminuir aquest greuge també de les condicions de vida, entre viure a ciutat o viure al món rural. Estem parlant que la diferència és molt significativa. El 81,4 per cent de la població urbana té accés a la fibra òptica, ja té accés a la fibra òptica, mentre que només el 19,8 per cent de la població rural té accés a aquest servei.

Això també té les seves implicacions a nivell laboral. És a dir, podem estar parlant de teletreball, podem estar parlant de noves eines o podem estar posant sobre la taula diferents estratègies per augmentar el desenvolupament econòmic al món rural, però hem ser conscients, diguéssim, que els serveis que estem oferint o... en el substrat, diguéssim, en aquest cas, hi ha un greuge.

D'acord. A nivell de resultats, pel que fa al darrer dels blocs, el de territori i medi ambient, aquí el titular seria: cada vegada tenim més incendis, augmenten el nombre d'incendis al territori, però cada vegada hi ha un superfície forestal cremada menor.

Aquí ho hem marcat com a semàfor verd, però, si em permeten el matís, amb això s'ha d'anar alerta, amb aquestes dades. Perquè, a vegades, fins i tot, pot ser contraproduent, perquè, d'alguna manera, estem augmentant la càrrega de combustible als boscos, i això pot..., és a dir, només en fa falta un, com ja s'ha dit moltes vegades per part d'especialistes, perquè aquesta superfície cremada, doncs, es dispari.

Per tant, ens podríem trobar en un escenari d'un 2018, un 2019, on aquesta superfície forestal cremada, tot i que no augmentin el nombre d'incendis o, inclús, es poguessin reduir, es disparés completament, com ja ha passat en episodis anteriors. Vivim en el país que vivim.

Malgrat això, com a positiu –i això hi va molt relacionat–, la superfície forestal a Catalunya s'ha reduït; és a dir, tenim 4.147 hectàrees menys de superfície forestal. Això és una dada positiva, nosaltres l'interpretem com a positiva; a vegades, això, quan ho expliques, en segons quins fòrums que estan més acostumats a una anàlisi més amazònic, pot semblar una interpretació equivocada, però aquí, en el nostre cas, en un context mediterrani, en els boscos mediterranis, és una dada positiva, més de 4.000 hectàrees menys de superfície forestal.

Però, per contra, la part negativa és que també estem perdent més de 2.000 hectàrees de superfície agrària. Això és una mica el quid, una mica l'objectiu amb què hem treballat en aquest Observatori del Món Rural. És a dir, ens està donant dos dades que influeixen de forma absolutament determinant en el tema de l'anàlisi quan interpretem el mosaic agroforestal o el territori que tenim, d'acord?

Per contra, aquesta superfície forestal que, diguéssim, segueix una tendència positiva, també és important i també és positiu que la superfície forestal gestionada vagi augmentant. I això no és d'ara, no és una anàlisi recent, sinó que cada vegada hi ha més superfície forestal ordenada.

Aquí és important també que matisem que es tracta de que hi ha un instrument d'ordenació forestal. És a dir, és una superfície planificada. No hi ha, de moment, no hem sigut capaços de trobar la manera d'analitzar-ho d'una forma en que sigui superfície forestal planificada executada. És a dir, el que seria interessant aquí, el repte que tenim és veure quina part d'aquesta superfície forestal planificada s'ha executat també, d'acord?

Quant a la dinàmica urbanística de la comparació entre els dos àmbits, és important que siguem conscients que hi ha una major dinàmica, sobretot pel que fa als expedients urbanístics en sòl no urbanitzable. Passem, en l'àmbit rural, dels 451 al 575,

això et diu moltes coses a nivell del que veurem a continuació del mapa del dinamisme socioeconòmic. Tot i que també en l'àmbit urbà, per naturalesa, doncs hi ha aquest increment.

Al revés passa amb els expedients de plantejament tramitats, d'acord?, amb el nombre de plantejament tramitats, en general.

Llavors, el que..., per acabar amb aquest bloc de territori i medi ambient, el que també és interessant de fer notar és que la qualitat de l'aire, segons les dades treballades, és millor a l'àmbit urbà que a l'àmbit rural. Això, d'entrada, sobta, sembla una paradoxa. Aquí és important també que..., a nivell metodològic, teniu l'informe on s'explica fil per randa com s'han treballat aquestes dades, eh?, però és important que tinguem en compte que l'índex de qualitat de l'aire a Catalunya, que suposo que ja el coneixen –superior a 50 és bona qualitat de l'aire–, s'analitza a partir de les estacions que tenim. I aquestes estacions no acaben de ser prou representatives per establir un criteri entre el que és rural i el que és urbà. És a dir, el que hem fet és que aquelles estacions d'on n'hem extret les dades les hem ubicat sobre el territori, i aquelles que són en l'àmbit rural computen com a l'àmbit rural, i les que..., al revés, en l'àmbit urbà.

Però, a vegades, doncs hi ha aquestes situacions en què també es podria explicar per la deslocalització dels impactes ambientals. És evident que la contaminació atmosfèrica, per exemple, en el cas de l'àrea metropolitana, tots sabem, som coneixedors de que hi ha una part que es deslocalitza. Per això hi ha aquí els resultats que hi ha a la plana de Vic, per exemple. Hi ha una part de la contaminació atmosfèrica, generada a l'àrea metropolitana, que es desplaça pel corrent, diguéssim, de l'aire, d'acord?

Per acabar, presentar-vos, doncs, aquest mapa en el que volíem representar, d'una forma absolutament contextual, la situació del dinamisme socioeconòmic en aquest període analitzat, d'acord?

Què veiem aquí? Veiem algunes zones més sensibles, no? Sobretot, podríem arribar a traçar una línia entre el que és la Catalunya centre-nord, del que és la zona sud, d'acord? Hi ha algunes zones amb més sensibilitats a nivell socioeconòmic, com podrien ser perfectament les Terres de l'Ebre, el cinturó de Tarragona, incloent Baix Penedès, Alt Camp, Baix Camp, Conca de Barberà. Però, llavors, també tenim algunes zones, més isolades, de caràcter més aïllat, com podrien ser, doncs, l'oest de la Noguera i el Pallars Jussà, l'extrem nord de la Vall d'Aran, l'est de l'Alt Urgell i el nord del Berguedà, el litoral de la zona de la Selva i part del Maresme nord, com es veu al mapa, i les franges est i oest del que seria l'Alt Empordà. Aquest mapa, malgrat els mapes són molt atractius a nivell visual, és important de que l'analitzem amb el context que dèiem, eh? Vull dir, són dades de dos anualitats i, per tant, el que ens poden indicar és el que dèiem, eh? És l'estat socioeconòmic entre les zones per aquest període.

Marc Riera i Minguet

Sí. Sí, a tall de conclusions, només, i per fer una mica de repàs de tot el que us hem dit; els missatges clau que ens agradaria traslladar-vos.

Primer, que l'Observatori del Món Rural que us hem ensenyat és una eina per valorar la situació del món rural, però no és una eina d'anàlisi exhaustiu ni d'investigació, eh? Simplement és això: una eina per veure en quin estat ens trobem, a partir d'uns quants indicadors.

Podem marcar tendències estadístiques o grans...? No, podem saber que, doncs, en aquest moment, hi ha això. Final d'any 2017 teníem això respecte a final de 2016, d'acord?

Repassem els resultats que us hem volgut destacar. La reducció del despoblament. L'increment de l'envelliment, a tot arreu, però més a les zones rurals. La millora de la situació econòmica i el diferencial d'atur positiu del món rural respecte al món urbà. La bona valoració dels serveis bàsics, eh? La gent, en el món rural, té la percepció, i en el món urbà també, que té bons serveis bàsics. Però amb el repte de la connectivi-

tat: el transport públic o la connexió de qualitat a internet suspenen. I aquí tenim..., hi ha un repte important.

A nivell territorial. Més incendis, però més petits, i petita reducció de la superfície forestal. Increment de la superfície ecològica, que creix com un..., va galopant cada any, cada any creix molt, 30.000 hectàrees cada any. I una mica més d'activitat urbanística en el sòl no urbanitzable, que expressa una mica el dinamisme doncs econòmic vinculat a això, no? La petita explotació que arregla un magatzem, que arregla una casa de agroturisme, una explotació agrària que arregla una granja, etcètera.

I nosaltres, a nivell d'observatori, el que anirem fent és una mica un procés de millora contínua. Aquí el que anem fent..., presentarem ara, aquest any, si tot va bé, edicions comarcals, és a dir, aquesta informació que hem presentat ara a nivell català, doncs comarcalitzada.

En properes edicions, algunes dades clau, com, per exemple, la del despoblament la presentarem gràficament. És a dir –perquè ens ho demana la gent–, on són aquests pobles que perden població? I això ho presentarem gràficament.

I el que anem fent de continu és revisar els indicadors. Per exemple, aquell que us comentava en Marc de la qualitat de l'aire, hem vist que no és un bon indicador pel que nosaltres volíem expressar. Doncs, aquí tenim uns deures a fer, que és parlar amb experts i això, a veure si en trobem algun que sigui millor. Perquè el vam incorporar a partir de presentar l'observatori l'any passat, i algú ens ho va dir: «Escolta, per què no introduïu la qualitat de l'aire com un factor de valoració més?» I la persona que ens ho deia ens ho deia en el sentit de dir: «Ostres, que segur que sortirà que les zones rurals l'aire és més bo.» I ens ha sortit just el contrari. Segurament, per totes les limitacions de..., perquè aquest índex que us presentàvem és una mitjana dels llocs on hi ha estació. Els llocs on hi ha estació, normalment és perquè hi ha algun problema d'algun contaminant concret, etcètera, eh?

Però per això nosaltres ens emplacem en aquest procés de millora contínua que anem fent, però amb la premissa de que volem anar, si podem, mantenint els indicadors el màxim possible. Perquè si aconseguim, d'aquí cinc anys, malgrat que cada any ensenyem aquesta versió d'un any a l'altre, però si d'aquí cinc anys tenim una sèrie de cinc anys, alguna cosa ja s'olorarà una miqueta més, a nivell de tendència, eh?

I això és el que us volíem explicar i posar a les vostres mans, eh?

Moltes gràcies.

El president

Bé, doncs, moltes gràcies al senyor Marc Riera i al senyor Marc Costa. Passaríem, doncs, al torn dels grups parlamentaris. En primer lloc, té la paraula el diputat Domínguez. Endavant.

Francisco Javier Domínguez Serrano

Primer de tot, gràcies. No..., que ja ens coneixíem però al tècnic no, a Marc Costa, no. Gràcies per les vostres explicacions. Volia destacar la importància de la Fundació del Món Rural i de la tasca que fan, sobretot de compilació d'informació.

Jo destacaria, principalment, una dada que es repeteix molt, que és que el 90 per cent del territori està gestionat per una població molt minsa, no? I amb un pes socioeconòmic d'aquesta població decreixent. O sigui, jo he apuntat quatre dades és i que tant la població ocupada, com el pes econòmic, han baixat.

D'aquí la importància que sempre..., o el problema del despoblament, que posa en risc el sosteniment d'aquest 90 per cent del territori de Catalunya.

A part de les funcions del sector primari, de regulació climàtica, hidrològica i conservació del sòl, com a gestió de territori i de paisatge, també feu esment del foment de la biodiversitat, de la reducció de risc d'incendis, i afegiu també els usos socials, culturals i recreatius. Per tant, déu-n'hi-do, la informació que treballau.

Però jo vull fer unes quantes preguntes, perquè pugueu esplaiar-vos i explicar una miqueta..., la primera que se m'acudeix és què se'n fa d'aquesta informació? O sigui,

aquí ara tenim una compilació d'informació que és molt més fàcil d'absorbir, però què se'n fa d'això? Hem treballat sobre patrimoni rural, sobre els camins ramaders, sobre el valor ocult de l'activitat agrària, sobre els espais agraris i m'agradaria saber, una vegada que vosaltres editeu i comuniquen això, què se'n fa d'això? O va a un calaix o què se'n fa? Com arriben al sector les recomanacions o conclusions que feu en aquesta tasca?

I si feu algun tipus de balanç sobre què es pot fer..., de l'efecte de la tasca aquesta, de les polítiques de la Generalitat sobre aquests indicadors. O sigui, si ara la Generalitat no fes res, què passaria amb aquests indicadors? O si fes algunes polítiques concretes, com afectarien a això? I el mateix amb actuacions privades. Quines activitats..., o quina incidència té sobre el sector privat en el món rural?

Un altre tema a què estic donant-hi moltes voltes és: en altres comunitats autònomes o en altres regions de la Unió Europea, aquest tractament de la informació sobre el món rural, sobre la demografia, s'està fent d'alguna manera? Hi ha algun tipus de fundació o entitat que fa aquesta tasca? Us heu comparat amb altres, amb altra gent que fa el mateix treball?

I, per acabar només, m'agradaria que si haguéssiu de fer un titular o una recomanació única molt contundent, quina faríeu? Enfocada a la Generalitat o a aquest Parlament? Com un resum.

Gràcies.

El president

Bé, moltes gràcies, diputat Domínguez, del Grup de Ciutadans. Ara té la paraula el diputat Bruguera, del Grup dels Socialistes. Endavant.

Rafel Bruguera Batalla

Sí; gràcies, president. En primer lloc, vull excusar l'Òscar Ordeig, que a darrera hora m'ha fet saber que no podia venir. Intentaré substituir-lo el millor que sàpiga i pugui.

Algunes consideracions, diguem-ne potser més del punt de vista polític, reconeixent que la feina que feu em sembla que és molt lloable, molt interessant i, a més a més, molt útil o bé per constatar temes que d'alguna manera s'intueixen, a vegades no, per no concretar-los, i, en tot cas, com a element important per prendre decisions i per prendre accions de govern.

Catalunya és un país demogràficament i territorialment desequilibrat, segurament no només Catalunya, eh? En tot cas, si tenim en compte que al Pirineu hi viu l'1 per cent de la població catalana o que a la província de Lleida hi viu el 5 per cent, això ja demostra d'alguna manera..., en fi, que hi ha un problema.

La densitat de població del conjunt de Catalunya és de 235 habitants per quilòmetre quadrat, aproximadament, i algunes comarques, com per exemple el Pallars, freguen els cinc habitants per quilòmetre quadrat. Per tant, tot plegat, em sembla que ens ajuda a entendre bastant quina és la situació.

I que, a més a més, vosaltres a l'observatori constateu, d'alguna manera, els problemes que hi ha al món rural, més enllà que alguns paràmetres puguin millorar o no, però des d'un punt de vista global em sembla que és bastant clar que alguns d'aquests problemes s'han convertit en crònics i endèmics: la despoblació, els municipis continuen perdent població globalment; la disminució de la superfície agrària en general. En segon lloc, l'envelliment de la població –no hi insisteixo–; l'empobriment de la població. Hi ha una bretxa socioeconòmica clara entre el món rural i el món urbà, que va creixent. El PIB comarcal és inferior al rural i, a més a més, cada vegada més allunyat, com ja heu comentat.

En quart lloc, manca de serveis públics bàsics i d'inversions als petits pobles i als pobles aïllats. La política de serveis públics al món rural és víctima, jo crec –creiem–, del mal tracte que reben els funcionaris i servidors públics, com confirmen les vagues recents, d'ara. El transport públic –ho heu comentat– és un problema important. L'accés a les TIC, la fibra òptica als municipis petits. Es continuen tancant escoles i en-

cara hi ha molts municipis rurals sense llars d'infants, tot i que hi ha hagut una petita millora, però continuen havent-n'hi molts –segurament masses– sense llars d'infants.

La lluita contra la despoblació és una qüestió, per tant, transversal des del nostre punt de vista. Hauria de ser una qüestió transversal del conjunt del Govern i no només d'un sol departament.

Nosaltres vàrem fer una proposta ja fa temps, que es va aprovar, de crear una comissió interdepartamental del Govern per lluitar contra la despoblació i, bé, el més calent a l'aigüera: no s'ha fet res. Per tant, entenem que hi ha una política, una nul·la política per a les zones de muntanya on el problema s'agreuja encara més. Per exemple, tenim pendent la reforma de la Llei de muntanya, que està al calaix des de fa temps.

Ara bé, també hi ha aspectes positius que no vull deixar de remarcar-los per una raó molt clara, perquè jo crec que són els aspectes que cal potenciar. Els altres s'han de millorar i s'hi ha de fer política, i s'hi ha d'invertir, però n'hi ha alguns que objectivament entenem que són positius i que, per tant, és important posar-los en valor i potenciar-los: la qualitat de vida en general al món rural; la valoració que es fa de l'assistència sanitària –em sembla que és un element molt important i rellevant–; la creació, petita, però la creació de llars d'infants; l'augment de la superfície agrària ecològica –crec que també ho heu dit i és un tema destacable–; el turisme rural, els allotjaments turístics i els allotjaments de turisme rural; el cost mitjà del lloguer de l'habitatge, que és evidentment inferior.

Per tant, cal millorar, entenem nosaltres, el reconeixement i la rendibilitat de l'agricultura, la ramaderia i la silvicultura en general, per evitar el despoblament, per millorar la capacitat de gestió i per evitar la reducció del potencial productiu d'aliments, productes forestals i altres recursos que, en cas contrari, s'haurien d'importar des de fora.

I l'observatori apunta, crec que d'una manera molt clara, les polítiques que caldria emprendre i millorar, i que no repeteixo.

I acabo fent un simple comentari d'un document que, des del meu punt de vista, és un document interessant, de la Federació Española de Municipios y Provincias –suposo que el coneixeu–, de la Comissió de Despoblació, «Listado de medidas para luchar contra la despoblación en España», que jo crec que és un document molt interessant i que tampoc m'hi estenc, però que situa tot un panorama de mesures; en total em sembla que en proposa setanta, dividides en set grans àrees: mesures institucionals, de finançament i de model territorial; sobre economia i ocupació; sobre serveis públics i socials; sobre infraestructures, comunicacions i transports; sobre vivenda; sobre la necessitat d'incentius demogràfics i un element, l'últim, sobre cultura, identitat/comunicació.

Resumint, nosaltres creiem que l'anàlisi de la situació és prou clara i coneguda i algunes mesures..., o almenys algunes de les mesures a adoptar també.

I acabo dient que, en fi, cal que d'una vegada per totes el Govern entomi les seves responsabilitats i competències, que dissenyi línies estratègiques d'actuació i prioritzi pressupostàriament –cosa que des del nostre punt de vista creiem que no es fa prou– el món rural.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat Bruguera. Ara, pel Grup de Catalunya en Comú Podem, té la paraula la diputada senyora Yolanda López. Endavant.

Yolanda López Fernández

Muchas gracias, *president*. Antes que nada, saludar a los comparecientes –a Marc Riera ya lo conocía, tenía el honor de conocerlo, y al técnico Marc Costa– y agradecer de verdad la documentación que nos habéis enviado. Me parece que nos facilitáis mucho la faena y que es muy interesante, y muy agradecida de todo lo que nos habéis enviado.

Me ha llamado la atención que, bueno, hay aspectos muy positivos, pero en el aspecto, por ejemplo, más de tema social me ha llamado mucho la atención que tenemos el mismo problema tanto en la zona urbana como en el mundo rural del aumento de los alquileres en la vivienda. Es preocupante, ya que en las zonas urbanas está siendo ya un problema bastante grave y dramático.

También como seguís, en el mundo rural..., el *món* rural sigue en la cola en la brecha digital, que se viene denunciando ya desde hace años y no se acaba de arreglar.

Y después, revisando la documentación para prepararme vuestra comparecencia, me ha llamado mucho la atención la diferencia de los dos mapas, es decir de los años. Me gustaría, pues, que me respondieran qué motivos consideran ustedes que existen para que cambien tanto de un año a otro.

Y también me ha llamado la atención, preparando..., el indicador de la recogida selectiva. El indicador, si se compara con los valores relativos del reciclado –*a baix*, total–, y no con los valores absolutos, creemos que sería a lo mejor más exacto y más interesante. Estamos viendo que cuando se recicla..., pero no sabemos si esto se debe a que la gente está reciclando más, cosa que sería lo deseable, o porque se están generando más residuos reciclados, cosa que no sería tan deseable. Por eso consideramos que es importante destacar esta diferenciación.

Y bueno, poco más. Agradeceros, volveros a agradecer. Yo creo que me ha quedado muy claro. No me han quedado dudas, y cuando no te quedan dudas es porque lo habéis hecho muy bien y está muy claro. El indicador es una herramienta muy útil. Muchísimas gracias.

El president

Moltes gràcies, diputada López. Té ara la paraula, pel Grup Republicà, la diputada Fornós. Endavant.

Irene Fornós Curto

Gràcies, president. Saludar els dos Marcs –avui és una taula de Marcs–, saludar els Marcs i la resta de grups de la Mesa, als diputats i a les diputades.

Bé jo, en tot cas, jo tampoc voldria tornar a entrar a detallar punt per punt lo que ja també mos heu explicat vosaltres. En tot cas, agrair este observatori que mos feu, que fiqueu damunt la taula tanta informació i esta visió general de lo que es lo *món* rural.

El primer dia..., alguna vegada que vos vau reunir amb los grups ja ens ho vau poder explicar una mica; va ser molt interessant també que aquell dia també poguéssim fer-ho acompanyats de gent que representaven les escoles rurals, perquè s'ha d'entendre tot com un *pack* i com un mateix bloc, i que, de fet, no deixa de ser una eina que mos servix de molt per poder tirar avant totes estes polítiques que pensem que com a diputats i representants dels diferents grups parlamentaris podrem utilitzar per a millorar lo *món* rural.

Jo voldria destacar, en tot cas, algun apunt en qüestió, precisament perquè, bé, abans que entrésseu, estàvem fent les votacions de les compareixences per a la Llei d'espais agraris i, bé, voldria ressaltar que un dels temes que s'ha parlat és esta pèrdua de superfície, tant agrària com també de superfície forestal, tot i que sí que és veritat que augmentem aquesta superfície de producció ecològica, i la importància que té realment que poguéssim tirar avant esta llei d'espais agraris per, en definitiva, acabar protegint los espais agraris i el futur també de la gent del *món* rural, que, en definitiva... De fet, quan parlem també del *món* urbà..., lo *món* urbà sense el *món* rural no existiria. I parlant d'espais agraris, los aliments del *món* urbà acaben sortint del *món* rural.

I això ho voldria enllaçar també una mica amb què crec que de tot això..., abans lo company de Ciutadans també comentava, no?, què se'n fa de tota esta informació, mos acaba arribant potser massa vegades a la gent que hi ha segurament en esta comissió, molta gent som de territori, de pobles més grans, més petits, de micropobles, de..., com se diuen? (*veus de fons*), de «munixics», però que potser també faria falta que tota esta

informació arribés una mica a la gent que nosaltres en diem «de ciutat». I que poquet a poquet nos anéssim creient també lo tema del món rural com un tema de país i que és un tema de tots, i que no sigue només lo món rural un tema de caps de setmana.

Algunes coses que em preocupen... Me preocupa lo tema tan repetitiu, i que al cap i a la fi acaba sent segurament lo resum de tot, del despoblament rural. I aquí, doncs, també voldria dir això, que sempre intentem parlar i canviar les coses, parlar de repoblar el territori. I aquí també, bé, recordar la feina que feu dirigida a molta gent, com este dissabte, que vam poder estar a la jornada que va organitzar a Aguil·lar de Segarra, i que, al cap i a la fi, allí tota la gent que la vam compartir..., nosaltres vam poder vindre alguns dels que formem part de la Comissió d'Agricultura, allí s'ajuntaven mestres, hi havia alcaldes, regidors, gent que viu als pobles, gent que viu a la ciutat i ha decidit anar a viure als pobles i, bé, en este cas també hi estàvem nosaltres, i que acaba resumint una mica també, quan vam fer les reflexions, una mica tot lo que s'acaba exposant en esta diagnosi que esteu fent.

Bé, el tema de la dona, doncs sí, el tema de la dona penso que és importantíssim, que és molt important que salvéssim lo que és la dona al món rural. No només per la faena que ha fet fins ara..., lo tema de les cotitzacions és un tema repetitiu en los diferents sindicats que nos hem reunit durant el que portem de legislatura, i queda en evidència, no?, que la dona al món rural ha quedat moltes vegades en un segon pla. I això potser també fa que mirant de cara al futur la dona no vege un lloc atractiu i on poder arrelar i, bé, que tots sabem que és imprescindible que per a repoblar necessitem dones, necessitem escoles i d'aquí també intentar que no tanquen més escoles i celebrar estes llars d'infants que s'han obert.

En tot cas, per dir també una cosa que no m'agrada i que també compartixo i que també patixo és lo tema del transport. Penso que és un hàndicap de país, i que ens hi hem de ficar. Apostar per les *smart village*, que això de les *smart city* és molt xulo, però los pobles també necessitem tindre estes xarxes d'internet i tot això.

I després, en tot cas, també voldria comentar sobre el tema del repoblament, que igual que pel part del Grup Republicà és una eina que han posat damunt la taula i per la qual pensem treballar, i així pensem que ho estem intentant fer, també una mica recollir del que ja va deixar una mica fet la consellera Serret. Abans es parlava que es fes aquesta comissió interdepartamental, que ja es va intentar tirar avant, però que amb lo 155 se mos va quedar estroncada i, en tot cas, crec que la consellera Jordà quan va fer la seua compareixença per explicar una mica lo pla de treball d'esta legislatura va deixar molt clar que una de les prioritats era repoblar lo món rural.

Lo tema de l'aire no em convenç. Penso que aquí, si és que és cosa del Govern, haurem de pressionar perquè pose diferents estacions. Si ens hem de convèncer que l'aire sigue bo tant a la ciutat..., però que al camp també ho sigue.

I, per la part que em toca, bé, lo tema de les Terres de l'Ebre, lo dinamisme socioeconòmic és un tema que em preocupa, i que també voldria aprofitar per posar damunt de la taula. Perquè moltes vegades lo món rural és qui acaba no només abastint el món urbà d'estos productes, dels nostres ramaders, dels nostres pagesos o dels nostres pescadors, sinó també d'altres coses que és molt més fàcil posar-les al món rural, que a l'Ebre en tenim moltíssimes, però que també demostren que a la llarga acaben sent una hipoteca i que costa molt després poder buscar altres oportunitats.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada Fornós. Ara, pel Grup de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada Imma Gallardo.

Imma Gallardo Barceló

Moltes gràcies, president. Un agraïment al senyor Marc Riera i al senyor Marc Costa, de la Fundació del Món Rural, i al seu equip per l'informe que avui ens heu presentat.

D'entrada, dir que aquest observatori ens ha semblat una molt bona eina, no només pel fet que recopila dades d'un conjunt d'indicadors anuals, sinó que d'una manera molt ràpida permeten veure aquest dinamisme del món rural català, i a partir d'aquests indicadors completar-ho. I amb aquesta finalitat pròpiament divulgativa també promou l'acció, i això ens sembla molt encertat: agrupar d'alguna manera aquesta informació dispersa, però alhora oferir idees clau per orientar accions o projectes de recerca que puguin ajudar a dinamitzar totes aquelles entitats o administracions que desenvolupen la seva activitat relacionades amb el món rural.

Algun comentari que s'ha repetit una mica amb els companys, però des d'una visió una mica més optimista, dir que malgrat que el món rural segueix perdent població, aquesta desacceleració s'hauria de veure com una oportunitat.

En aquests municipis petits, els «munixics», aquests municipis de menys de cinc-cents habitants, és menor aquesta pèrdua i, per tant, crec que aquestes dades s'han d'agafar, perquè denoten una certa informació.

Pel que fa a l'envelliment, sí que és més important al món rural, però creix arreu. I les dones són majoria en les franges d'edat avançada –per tant, entenem que aquí els homes, d'alguna manera, moriu abans–, però pel que fa a la població jove de menys de trenta cinc anys s'observa aquest comportament desigual: es redueix lleugerament a les zones urbanes, però també creix lleument a les zones rurals.

A nivell d'indicadors econòmics, es segueix parlant d'una evolució positiva en els dos àmbits, però es generen noves empreses, tot i que potser amb una miqueta menys d'intensitat, però potser el que més m'ha cridat l'atenció és aquesta disminució lleu –a veure si m'explico bé–..., malgrat la disminució lleu del nombre de joves incorporats al sector agrari es manté aquest nombre d'indústries agroalimentàries, i això també és una dada important.

Pel que fa als indicadors territorials, també m'ha cridat molt l'atenció aquest tema de la superfície forestal i que el fet que el grau de gestió i ordenació forestal sigui cada vegada millor o que estigui més gestionat, doncs, també hi ajuda.

L'augment aquest significatiu de la superfície agrària ecològica, com una mica aquesta tendència. I una altra dada curiosa –aquí coincideixo molt amb la diputada Fornós– és el tema del nivell de la qualitat de l'aire. No sé si les diferències són rellevants o no, però en tot cas potser diríem que en els entorns rurals la qualitat de l'aire semblaria que hauria de ser una mica millor.

Però on sí que volia fer èmfasi és en els indicadors del nivell de serveis i de qualitat de vida i destacaria en positiu els que a l'àmbit rural trobem. No ho sé, el cost mitjà de lloguer per habitatge, que s'ha de vetllar, perquè sí que és inferior però hi ha aquesta tendència...; també que disminueixen els municipis que no tenen llar d'infants; o que es disposa de més equipaments culturals per cada mil habitants –som menys, per tant repartim-ho una mica millor–, o que s'incrementi la recollida selectiva municipal –entenc que aquí també hi ha un exercici d'aposta per les comarques.

En contraposició, en les dades negatives obtingudes enfront l'àmbit urbà sí que realment la disponibilitat de servei de fibra òptica al domicili o la qualitat del transport públic al municipi o que hi hagi municipis que s'hagin quedat sense escola contrapesa en la balança, però entenc que aquí aquestes dades ens donen molta informació. I és precisament en aquestes dades on rau gran part de la responsabilitat de totes les administracions públiques, començant pels ajuntaments i acabant pel mateix Govern. Entenc que aquí el tema de la fibra òptica es veu com una esclatxa i aquí sí que entenc que és una prioritat claríssima de Govern, així com el transport i les comunicacions.

Des de sempre han existit èpoques on la gent s'ha desplaçat a d'altres territoris per poder dur a terme el seu projecte de vida –jo mateixa vaig marxar cap al Pallars Sobirà fa vint-i-dos anys buscant una altra manera de viure– i des d'aquí defenso, de manera molt aferrissada aquest dret a viure en un entorn on s'està molt més en contacte amb la natura i on la majoria de feines tenen molt a veure amb aquest sector primari.

Reivindico viure a les comarques rurals, mal anomenades perifèriques, però sí que cal una aposta molt més decidida per part de tots, tant d'administracions públiques com ens privats, per fer més atractives aquestes comarques.

A nivell percentual no en som gaires, però en podríem ser més si aquest anomenat equilibri territorial rebés un nou impuls, començant amb mesures concretes que afavorissin aquesta fixació de la població.

Es podrien obrir noves expectatives de futur per a una part de ciutadans i ciutadanes, més en consonància amb aquestes tendències actuals, on cada vegada es busca més que els productes siguin més ecològics, l'aire tingui millor qualitat o gran part de l'oci familiar es fa majoritàriament en àmbits rurals amb aquestes propostes atractives que combinen l'oci amb el turisme i l'agroalimentació.

I, per acabar ja, només demanar-vos una mica quines mesures o projectes destacariéu que puguin ajudar a fixar aquesta població al territori. I m'ha semblat molt interessant la proposta de fer aquesta difusió a nivell comarcal; crec que focalitzar el zoom, ens ajudarà encara millor. I felicitar-vos també pels documents publicats: alguns m'han semblat molt interessants.

I ja està, moltes gràcies.

El president

Bé, moltes gràcies, diputada Gallardo. I ara, per fer la resposta a les intervencions, torneu a tenir la paraula durant un termini màxim de deu minuts. Endavant.

Marc Riera Minguet

Vaig per ordre. Què se'n fa de la informació que generem? Nosaltres la posem a disposició i la pengem, normalment la pengem a la pàgina web i intentem fer algun acte de divulgació i difusió, i si és alguna proposta concreta de Govern la portem al departament que toqui. Per exemple, ara tenim entre mans un grup de treball sobre escola rural que ha identificat set reptes sobre els quals ha de debatre. Doncs, hem fet l'exercici de portar-ho a Ensenyament, però també ho portarem a la Comissió d'Ensenyament del Parlament, que ens sembla que són els dos àmbits on cal portar aquest text a debatre.

Un exemple que a mi m'agrada, de com treballa la fundació, per exemple, no sé si coneixeu un distintiu de venda de proximitat que porten alguns productes. Doncs, el debat d'aquest distintiu –i ja era una cosa que s'anava fent– es va fer en un grup de treball a la fundació, es va arribar a unes conclusions en base al saber d'experts –no és perquè ho sapiguem pas nosaltres, sinó que nosaltres aquí som com catalitzadors, diríem–, i s'arriba a aquest document de propostes. Es porta al Departament d'Agricultura, que al cap d'un temps implementa el distintiu i em sembla que actualment hi ha unes tres mil empreses amb el distintiu.

Aquesta seria una mica la manera de com hauríem d'anar fent la feina, és a dir, generar debat participat, propostes, portades a Govern les que es poden, i implementar-les, el Govern, les que pugui fer de cara a resoldre algun repte. Aquesta seria una mica la manera..., o què se'n fa de la informació que generem.

Com arribem a la gent? Intentem fer actes públics i, si ho veieu, intentem fer un esforç de presentar la informació amb un format més atractiu. És a dir, intentem no fer grans totxos, si podem, sobretot amb el que és més divulgatiu. Heu vist aquelles infografies del valor ocult, que són molt amb imatges; doncs, intentem utilitzar molt aquest tipus de recurs en el material divulgatiu. També amb formats vídeos; per exemple, això són formats que hem anat implementant els darrers anys. I sobretot intentem utilitzar xarxes socials, que ens sembla una manera bastant fàcil de fer arribar la informació.

Tot i això, ens costa, ens costa arribar al públic. O sigui, el públic més afí a nosaltres és relativament fàcil, la gent que coneix aquest missatge ens és més fàcil; a gent que el té més allunyat, ens costa una mica més arribar-hi. Però ens ajudem d'ai-

xò, de millorar la forma de la informació i d'utilitzar això, les xarxes socials, que ens ajuden en aquest sentit.

La incidència dels nostres treballs en activitats privades. Intentem que també tingui impacte. Una mica abans, en aquell recorregut que he explicat d'això, del distintiu de venda de proximitat, doncs, acaba tenint una incidència en activitats privades. Pel mig hi ha el Govern que implementa una cosa, arran de la proposta, però acaba incidint en els privats.

Una mica aquest seria... En altres coses també ens passa. Per exemple, estem acompanyant una associació que es diu Associació del Camí Ramader de Marina, que és un camí ramader que va des de la Cerdanya fins al Penedès i hi ha tres ajuntaments que van començar una associació per dinamitzar aquest camí com un element turístic. Llavors, si tot va bé, ells ara tenen una ODL, per tant ja comencen a treballar una mica amb full de ruta i això, si tot va bé al final acabarà havent-hi activitat turística i, per tant, privats que se'n beneficiaran. Doncs, aquesta ha de ser una mica la idea, que la feina també ha d'acabar arribant, si pot ser, als privats.

Entitats com nosaltres al món ens costa de trobar-ne, la veritat és que som una mica estranys. A nivell de l'Estat espanyol no ens en consta cap més com nosaltres. Hi ha fórmules diferents. A vegades, per exemple, l'altre dia hi havia un institut escocès, que seria com si aquí ens haguéssim barrejat nosaltres i estiguéssim dins de l'IRTA, per exemple, i en aquell institut escocès hi estan tots junts allà, i, de fet, de la interacció dels dos surten coses diferents, perquè de la investigació científica i de la investigació social a vegades, de posar-se alhora tots junts, ells ho aprofitaven generant sinergies, per exemple; això allà. A Bèlgica hem trobat algun referent com nosaltres. Ara no sé si és a Valònia..., no sé en quin dels dos, no sé si a la zona valona o a la zona flamenca, però allà havíem trobat un referent com nosaltres. Si no, estan més lligats a territoris Leader o així, aquest tipus d'entitat més associada a temes Leader; dels grups d'acció local, això sí que hi és més arreu d'Europa, però com nosaltres no tant. Tenen altres formats, o són grups d'investigació o aquest tipus de format, però com a fundació no tant.

I si haguéssim de fer una recomanació única al Parlament o a la Generalitat de tot l'àmbit de l'observatori potser seria que el repoblament és el repte més important que tenim, que abordar-lo és complex i que s'ha de fer amb visió transversal, però sobretot acompanyats o que cada territori ha de trobar el seu projecte. L'altre dia vam fer una jornada sobre repoblament i un expert andalús ens deia que el més important, més que la fibra, més que els serveis, més que no sé què, ens deia: «Tot això arribarà, trigarà més o trigarà menys, però el que cal és projecte a cada lloc», ell deia que això era el més important.

I, de fet, va venir alguna experiència d'algun altre lloc –per exemple, de França– on es veia clar el projecte d'un poble que havia multiplicat per quatre la seva població, després d'estar quasi buit i sense escola. Doncs, allà es veia clar que hi havia hagut algú amb visió, amb un projecte basat en producte local, en turisme, en renovables, tot així barrejat, però ho acompanyava, a partir del projecte, amb polítiques d'habitatge econòmiques. Per exemple, el mateix municipi havia comprat explotacions agràries i les donava a llogar, a arrendar a algú, a canvi de que vingués a viure a allà, eh? I havia doncs generat tot un..., havia acompanyat el seu projecte amb polítiques d'habitatge, amb polítiques d'acollida, amb polítiques d'atracció de gent. I aquest era una mica, potser, el missatge més important: això, que cal projecte de cada territori, cada municipi ha de trobar la seva estratègia.

Pel que fa a les preguntes del PSC, jo aquí només això, que a la Comissió de Despoblament nosaltres actuem com a instrument aquí, i que es va fer una única reunió i esperem que..., i ens consta que hi ha la voluntat de reactivar-la ara, que va decaure, doncs, amb l'impàs del 155, però esperem que es pugui reprendre, perquè és molt important. Perquè, almenys, només del primer dia, de compartir coses tota la gent que hi havia allà, ja va sortir..., ja es veien coses, eh?, i feina a fer. I és molt impor-

tant això, eh? Per tant, que aquesta comissió té feina per fer i que és molt important. (*L'orador es gira cap a Marc Costa i Puigpelat.*) Tu ves posant cullerada, eh?, si vols?

Respecte a Catalunya en Comú Podem... (*Veus de fons.*) D'acord, vaig ràpid. Respecte a l'increment del lloguer, doncs, sí, sí, és un tema molt important, ja ho apuntava el company. És una de les polítiques prioritàries, la d'habitatge, si volem atreure gent, per tant cal estar molt alerta i veure quins mecanismes hi han per poder-hi actuar.

I en el món rural no hi ha tanta cultura com a la ciutat de llogar, de voler llogar cases que, a vegades, estan buides. Per tant, cal trobar o facilitar aquests mecanismes.

El tema de l'escletxa digital doncs ja està dit.

Perquè el mapa socioeconòmic varia tant d'un any a l'altre? Perquè és conjuntural. Hi ha dades, com la variació de població, els habitatges iniciats, eh? Tot això és pura conjuntura. Llavors, el canvi d'un d'aquests és una suma de variació de població, atur, variació de l'atur, afiliats no agraris i habitatges iniciats. Amb un factor cadascun a davant –ara no recordo quin pes té cada un–, però només la variació d'un d'ells fa que tingui un valor o un altre, per tant s'ha d'agafar així, eh? És només..., que surti vermell un any, no vol dir que sigui un desastre allò. És vermell aquell any i ja està. Preocupant és si surt vermell molts anys seguits, eh? Però si surt vermell un any no passa res, o si surt verd un any no és conclouent. Simplement és el d'aquell any.

I això de la recollida selectiva, és veritat. Per exemple, l'altre dia, una dada molt interessant: a la Vall d'Aran, és una de les comarques on hi ha més recollida selectiva, però, probablement, també és de les que generen més residus, eh? Per tant, l'indicador no és bo per separar això, amaga les dues coses. O sigui, podria ser que recicli més, però perquè també genera molts més residus, eh? Per tant no és prou fi per discernir això. Nosaltres aquí el que volíem posar de manifest era la capacitat dels municipis de donar resposta al servei. I el que hem vist és molta heterogeneïtat també. Al fer-ho per comarques es veurà. Comarques on la recollida selectiva és molt més alta que en zones urbanes, comarques rurals, i en altres on no, però, clar, va molt lligat aquí a implantat porta a porta, qui ha implantat coses d'aquestes i..., depèn del grau de velocitat de cada lloc.

El Grup Republicà. Només remarcar que nosaltres també considerem molt important la Llei d'espais agraris, i animar-vos a tots a que això tiri endavant. I, doncs això, que..., perquè creiem que és molt necessària i que anem tard i que ens convé fer tot el que puguem.

I a nivell de qualitat de l'aire, doncs és..., l'indicador no és bo, és..., aquí hem de millorar. O sigui, això és cosa nostra que hem de millorar. Però el més de cinquanta ja hem dit que és bo a tots dos llocs, eh?, d'acord? O sigui, no és que sigui més bo, simplement és un número i no s'ha de... (*Veus de fons.*) Exacte, eh? Però... (*Remor de veus.*) Ja s'ha...? D'acord.

I el... A veure què tinc més apuntat? Què cal fer pel tema del repoblament? El mateix que comentava al Grup de Ciutadans, jo crec. El més important fora això, visió transversal, i ajudar a que cada territori cerqui el seu projecte. I, llavors, permetre, si pot ser donant instruments perquè des del propi territori es pugui fer, que es puguin fer polítiques locals d'acompanyar aquest projecte. I això en altres llocs està donant resultat i aquí, a Catalunya, ja tenim també algun cas d'èxit, eh?

Per exemple, ens va venir l'altre dia també a la jornada el cas de la biomassa del Berguedà. Nou municipis s'han mancomunat per gestionar bosc i ja tenen quaranta llocs de treball creats a partir de la seva activitat. Això ja és un pas. Doncs és acompanyar aquest tipus de projectes, eh?

El president

Doncs, moltes gràcies, senyor Riera. S'han passat una miqueta, però, com que a la primera intervenció han fet vint-i-vuit minuts i no trenta, han fet el decalatge de les dues i ja està, tot clavat. Moltes gràcies.

Ara tenen els grups..., si volen fer alguna intervenció per acabar? No? *(Pausa.)* Podem donar, doncs, per conclosa aquesta compareixença? Bé, doncs molt bé.

Doncs moltes gràcies al senyor Marc Riera i al senyor Marc Costa, de la Fundació del Món Rural, per la compareixença, per les explicacions, pel to, per les respostes, i ens emplacem pel proper informe també, i per qualsevol cosa se'ns pugui haver de menester.

Moltes gràcies.

Marc Riera i Minguet

Moltes gràcies a vosaltres.

El president

Aturem un minut la sessió per fer el canvi de compareixents.

La sessió se suspèn a un quart de cinc de la tarda i dotze minuts i es reprèn a dos quarts de cinc i dos minuts.

El president

Bé, doncs, bona tarda.

Compareixença del director general d'Alimentació, Qualitat i Indústries Agroalimentàries per a informar sobre les mesures adoptades per a fer front a la crisi de preus del sector de la fruita dolça

357-00112/12

Seguim, doncs, amb aquesta sessió de la comissió, amb el següent punt de l'ordre del dia, que és la compareixença del director general d'Alimentació, Qualitat i Indústries Agroalimentàries per a informar sobre les mesures adoptades per a fer front a la crisi de preus del sector de la fruita dolça.

És per això que ens acompanya el director general, el senyor Carmel Mòdol i també el senyor Joan Gòdia, subdirector general d'Indústries i Qualitat Agroalimentàries. L'ordenació de la compareixença consta d'uns trenta minuts, com a molt, d'exposició. Els grups tenen d'entre cinc i set minuts. Després, un retorn per contestar, també, com a màxim, de deu minuts i, si es vol acabar de rematar la sessió, amb tres minuts per grup, doncs ho faríem d'aquesta manera. D'acord, director? Doncs tens la paraula. Endavant i gràcies per venir.

El director general d'Alimentació, Qualitat i Indústries Agroalimentàries
(Carmel Mòdol Bresolí)

Gràcies, president. He fet el que era la meva obligació. Jo, de fet, estic agraït al diputat que va demanar la compareixença, perquè això ens dona l'oportunitat d'explicar-nos, de facilitar tota la informació disponible als principals representants del poble de Catalunya, que són vostès, són els diputats del Parlament de Catalunya. I, d'aquesta manera, amb un flux adequat de la informació, ens estalviem, a vegades, comentaris innecessaris, que contribueixen a donar una imatge del sector que..., el que volem tots plegats és fer-la cada vegada més positiva i més potent.

Perquè aquest sector, el sector agroalimentari té una part molt important, que és la..., diguéssim, que són els productes que fa, tal com ordena i com equilibra el territori, però té una component associat, que és la imatge que d'aquest sector en tenen els ciutadans de Catalunya. I, sobretot a l'àrea urbana, és francament millorable, eh? Els productors d'aliments del nostre país són els nostres pagesos, els ramaders, els pescadors.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Dit això, explicar-los com..., jo porto de director general des del 16 de l'any 2017, 16 de febrer, perdó, de l'any 2017. Allà em vaig trobar un magnífic equip fet, quan vaig entrar, el senyor Joan Gòdia, sots-director general d'Alimentació, Qualitat i Indústries Agroalimentàries.

I, al febrer del 2017 i març del 2017, nosaltres ja vam començar a parlar de que venia una campanya de la fruita que vèiem a venir complicada. La prospectiva ens deia que tindríem problemes i que, malauradament, amb totes les eines que teòricament hi ha, no hi havia eines adients o no s'activaven amb diligència i suficiència per aconseguir salvar una campanya.

És a dir, que la part de l'Administració que hi podia..., de les administracions, perquè no és una, la més preocupada, com saben, és l'Administració europea. I el tema de que..., bé, vam dir: «Comencem a analitzar, a veure què fem.»

L'any 2017, perquè veníem ja de campanyes molt –i permetin-me l'expressió–, fotudes, que eren les del 2014, que es va complicar molt amb el tema del vet rus arran de la intervenció a Ucraïna, la invasió d'Ucraïna per part dels russos i el conflicte que se'n va derivar. Allò va provocar que, de la nit al dia, van desaparèixer 80 milions de quilos del mercat. 80 milions de quilos d'un mercat, el qual, o en bona part, s'atena des de Catalunya. I això volia dir que 80 milions de quilos que l'any anterior s'havien venut en un lloc, s'havia de buscar lloc per vendre'ls. Ja, a part un any de bona producció.

El 14 va passar això i va haver-hi conflicte. El 15, vam tornar..., encara hi havia efectes d'aquestes circumstàncies, perquè 80 milions de quilos no es col·loquen de la nit al dia; 80 milions de quilos hi ha molts països d'Europa que no els fan, de fruita, perquè tinguin una idea clara de la referència. I, aquest excedent, el 2015 també va tornar a influir sobre el mercat. El 2016, una mica menys, perquè la collita va ser més justa. Però el 2017, que és l'any de referència, en el qual comencem a activar-nos amb el senyor Joan Gòdia, quan entro jo al departament, tornem a tindre un any de gran producció.

El mes de maig del 2017, ja vam reunir tots els agents del sector, tant la gent dels nostres..., els representants del sector, que són electes pel mateix sector en les eleccions agràries, representants com Unió de Pagesos, JARC. Però vam voler fer una convocatòria oberta del tot, amb un fòrum que vam organitzar a Lleida, el 5 de maig del 2017. Fins i tot la Plataforma en Defensa de la Fruita Dolça, que són gent que no estan organitzats amb un força sindical i que eren molt joves i, per tant, eren la gent que estaven, diguéssim, amb un sentit més fort de rebellia davant d'una situació absolutament injusta, com era que les seves produccions, allò al que havien dedicat tot un any treballant, valia pela amb deu, és a dir, no valia gran cosa, i hi perdien diners. I les cadenes de distribució, les cooperatives, les centrals «hortofrutícoles» i l'Administració, tothom.

Vam fer un disseny de la situació, que va ser àmpliament compartit, malgrat que les discussions van ser fortes. I, a partir d'aquí, ens posem a treballar. El primer que fem és demanar a Europa que activi les mesures extraordinàries. Com saben, i mentre Catalunya tingui condicions administratives de comunitat autònoma, les relacions amb Europa passen per l'Estat espanyol. Vam demanar al *ministerio*, en aquella època governat pel Partit Popular, que activés o demanés a Europa l'activació de mesures.

I vam activar, paral·lelament, a través de l'Associació de les Regions Productores de Fruites i Verdures, una via diplomàtica paral·lela, més que res perquè la resposta de la ministra de llavors, la ministra Tejerina ens diu: «El veto ruso *dii* Europa que ya está descontado y que, por lo tanto..., no hi ha mesures extraordinàries que aplicar.» Més o menys, el que ens venia a dir és que el sector s'havia excedit amb les plantacions, en anar a buscar quilos i que, per tant, era un problema del sector. Sense considerar que un sector com el de la fruita, diguéssim, la decisió que prens avui té efectes uns quants anys més enllà, que no és com un sembrat que enguany el sembro d'ordi, i l'any que ve decideixo, si tinc aigua, posar-hi panís o posar-hi tomates.

No, la fruita és una inversió que es fa per uns quants anys, per quinze, setze anys. I aquesta va ser la resposta. I, davant d'aquesta resposta, nosaltres vam acabar d'intensificar la via paral·lela que, finalment, he de dir que la ministra Tejerina..., en pic que aquesta via paral·lela va donar resultat, a la ministra Tejerina li va faltar temps per apuntar-se-la.

A través de l'AREFLH, vam arribar al director general d'Agricultura del moment. Vam arribar-hi tard, perquè la campanya venia complicada l'any 2017, molt complicada des del mes de juny. Los preus estaven enfonsats i, per tant, amb tres mesos per davant de recollecció, no teníem manera humana de salvar-la, si no s'activaven les mesures extraordinàries. S'havien esgotat totes les capacitats de retirada que havien estat activades prèviament, i l'activació extraordinària va vindre a finals d'agost.

A finals d'agost, com vostès saben, la campanya de recollecció de fruita ja està passada. I, per tant, l'única possibilitat que hi ha és, bé, que no quedi gènere a les càmeres. Es van acabar utilitzant les retirades, a totes les parts de l'Estat, però, bàsicament, van ser Catalunya i Aragó els que vam acabar de completar les retirades fins a 40 milions de quilos, que és el que es va autoritzar entre la primera i la segona convocatòria d'aquell any 2017.

Aquell any vam arribar a, diguéssim, al zenit de la problemàtica. Amb un sector que havia de posar, aproximadament, cinc cèntims per quilo de fruita, és a dir, a una persona, després de treballar tot el temps, tot un any, que et diguin: «Fas 500.000 quilos de fruita, doncs prepara 25.000 euros, que això és el que hauràs de pagar per haver treballat tot un any.» Aquestes són, en números rodons, les dades del 2017.

El 2017, quedem amb tot el sector, tothom hi va estar d'acord, i vam posar en marxa, el DARP el que va fer va ser..., va dinamitzar i liderar, però liderar des del punt de vista que convocàvem les reunions, perquè del que es tractava és que el sector es fes amo del seu propi destí. I vam fer tot el que seria un grup de treball; es van organitzar cinc comissions de treball, que varen fer una sèrie de reunions entre primers d'octubre de l'any 2017 i el mes de març de l'any 2018, d'enguany.

Enguany vam presentar aquestes conclusions. En una assemblea general vam..., és a dir, les decisions es prenen de forma absolutament horitzontal, el que en podríem dir «governança republicana», incorporant tots els sectors més l'Administració. I això és el que avui els explicarem, el Pla d'acció de la fruita dolça, que s'està executant.

Aquest pla va ser validat de forma unànime per tot el sector, fossin productors, elaboradors, consumidors i distribuïdors. I, tal com el vam tindre fet, el vam enviar a Madrid pel *fair play* entre administracions. A part de que, els recordo, en aquell moment era el..., planava encara la vergonyosa ombra de l'article 155 sobre l'Administració catalana. Vam enviar el pla a Madrid. Madrid, en aquell moment governat pel Partit Popular –el Govern de l'Estat, vull dir–, ens va dir que –molt resumit, eh?– a veure si teníem competències per establir un pla d'aquestes característiques i establir..., si érem conscients que complicàvem la vida a altres administracions. La nostra resposta va ser que érem conscients de que complicàvem la vida a altres administracions; de fet era la nostra feina, perquè tot allò que escapa a la nostra decisió i, en el bon sentit, que requereix una sèrie d'accions perquè hi hagi resposta, en aquest cas, sobre el sector productiu, havíem d'interpel·lar les altres administracions perquè es moguessin. Així ho vam..., nosaltres: «Sí, sí, som conscients que» –dèiem– «us compliquem una mica la vida, de la mateixa manera que, de tot allò que, diguem-ne, la Generalitat executarà, estem en condicions d'executar-ho, i, per tant, ens en fem responsables.»

Va haver-hi un canvi de... En aquell moment, hi havia alguna mesura de les que avui veuran, que no era acceptada. Hi va haver un canvi d'Administració, satisfactòriament, al Govern de l'Estat, i algunes d'aquelles mesures que en aquell moment no eren acceptades, ara, a dia d'avui, estan en discussió.

El Pla d'acció de la fruita dolça, aprovat pel sector, va a cavall de..., l'execució és a cavall de dos anys, el 2018 i el 2019. I el que busquem, la finalitat és que el sector, productor i comercialitzador de fruita, s'apoderi del seu propi futur. Que no sigui l'Admi-

nistració la que..., l'Administració ha ajudat a arribar fins aquí, i ajudarà en les mesures que li toquin a l'Administració, però el tema és que el sector ha de prendre les seues decisions i ha d'aconseguir que el seu futur sigui allò que creguem que els treballadors de base del nostre sector primari es mereixen. Un futur ple d'oportunitats. Però, per a això, hem de corregir, en certa manera, algunes de les disfuncions del mercat.

Com els deia, aquest pla s'aprova. S'executarà durant 2018 i 2019. Es va fundar..., és a dir, va seguir la línia o la filosofia habitual a l'hora de fer un pla d'aquestes característiques. El que passa és que, pel cap baix, hi van participar més de cent representants significats de les diverses baules de la cadena. I, finalment, ho van acabar aprovant, com els deia, totes les organitzacions.

Vam identificar deu línies d'actuació. I aquestes deu línies o deu mesures del pla, cada una d'elles eren..., estan suportades sobre una sèrie d'accions. En definitiva, eren trenta-dos accions; aquestes deu mesures ens comporten trenta-dos accions.

Com poden veure, la mesura 1 i 2 eren les lògiques quan tens un mercat saturat. Un és un pla d'arrencada de fruiters, és la mesura 1. I la mesura 2 és un pla de posada en marxa d'un pla de reconversió.

La mesura 1 el que pretén és traure força de producció, traure dels camps ics milions de quilos, perquè s'hauran arrencat les varietats, els arbres d'aquelles varietats que poden ser més problemàtiques, o per facilitar, perquè és una mesura incentivada, que gent que ja no són..., que aguanten l'activitat per una qüestió de resignació i que no són agents que estiguin pensant en el futur, ni que sigui immediat, puguin abandonar l'activitat agrària «frutícola» amb una compensació.

Aquest pla d'arrencades és el que Madrid no volia de cap de les maneres, i que ara estem a Madrid... –quan dic «Madrid» vull dir el Govern de l'Estat, eh?, al Ministerio de Agricultura. Fa uns quants mesos, quan hi havia el Govern del Partit Popular, ens havien dit que ells no hi entrarien. De fet, aquest pla nosaltres el presentàvem com una mesura extraordinària i, per tant, a ser satisfeta en base a fons europeus per lluitar contra les situacions de crisi. A Europa, el director general Moegele ha dit que no, mantenen el seu... Això és el que ens ha dit la directora general Esperanza Orellana. Ens ha dit: «Europa dice que no.» I ells són els interlocutors. «Europa dice que no.» Pues Europa dice que no.

I aquí, la veritat, es que fer el que vam fer amb els de l'AREFLH, cada vegada... El que els he explicat abans, que l'any 2017, finalment... –no ho he acabat d'explicar i ara ho acabo d'explicar–, va ser la consellera Meritxell Serret la que va anar a Brussel·les, va parar les vacances, se'n va anar a Brussel·les, es va reunir amb el director general d'Agricultura d'aquell moment, li va presentar les dades de com anava la campanya i, automàticament, es va habilitar un segon termini de retirades extraordinàries. Tot i que molt tard, perquè ho haurien d'haver fet al mes de juny o juliol, i el vam acabar fent el 30 d'agost.

I quan vam dir a Madrid, des de Catalunya: «Veieu com era possible?» Ens van respondre, diu: «Hombre, es que esto es un milagro. Lo que ha pasado es un milagro.» Doncs els miracles s'obtenen quan hi creus; si no hi creus, si dius: «Bé, m'ha dit que no, doncs tirarem.» I el sector, la veritat és que necessita algun i altre miracle, el sector de la fruita fresca. És un sector molt important.

El que va passar llavors, és que la que va fer de bo va ser l'AREFLH. L'Associació de les Regions Productores de Fruites i Verdures és la que va facilitar que la consellera Serret es pogués trobar amb el director general i li pogués entregar la documentació que s'havia elaborat a la conselleria d'Agricultura del Govern de la Generalitat. La diferència és que quan Europa va dir que sí, llavors la ministra Tejerina sí que va dir que «*habían hecho lo correcto*», eh? Vull dir, és una diferència de matís, però és una diferència de matís important.

Ara, com els deia, amb aquest pla d'arrencades, Europa diu que no, mesures extraordinàries. I el que farem és..., vam quedar així, i per tant jo confio que un cop una persona honorable dona la seua paraula, aquesta paraula es manté, que ho fa-

riem a mitges, que assumiria la Generalitat de Catalunya el 50 per cent de la mesura, del cost d'aquesta mesura, i l'altre 50 per cent l'assumiria el ministeri.

Estem en aquesta discussió i, si després volen algun aclariment més, els el faré, però ara estem en una discussió que, sobre el paper, ha de quedar bé, perquè hi ha acord sobre la mesura. Vull dir, sobre el paper hauríem d'acabar de tancar-ho.

I el pla de reconversió aquest sí que es fa, en bona mesura, amb els plans amb fons europeus, perquè aquesta mesura va a través de les organitzacions de productors. Quin hàndicap té aquesta mesura? Perquè no ho podem corregir perquè tampoc tenim recursos per anar generant expectatives noves. El pla de reconversió es fa a través de fons operatius. Fons operatius vol dir que hi podran optar les organitzacions de productors de fruites i verdures, les conegudes popularment com OPs. Per tant, aquí només hi podran accedir, amb un pla de reconversió, els pagesos que formen..., siguin socis d'una organització de productors. Perquè hi ha aquesta limitació.

I aquí hi haurà una altra limitació, que és un pla de reconversió on posen límits a les plantades de préssec i nectarina, que són el producte, la part de la fruita fresca que ens ocasiona els problemes d'entrada cada any.

La tercera mesura és reforçar totes les baules de la cadena de valor... Bé, aquí..., forma part de la reflexió que en el seu moment es va fer; és a dir, per a aquest sector, que és un sector molt important, que és el segon sector en volum econòmic del sector primari de Catalunya –com saben, el primer és el porc–, resulta que hi havia poc material fet, poc coneixement de com funcionava tot el sector. Intuïtivament tothom ho sap, però tindre definit quin és el paper de les baules de la cadena, com actuen, de quina manera es distribueixen els marges..., tot això no estava fet.

Per això –anem a allò pràctic– vam encarregar una sèrie d'estudis, que això dintre de la distribució del pla vam dir: «Bé, això ha de ser la Generalitat; la Generalitat que té condicions per encarregar-ho», i hem dedicat una part dels pressupostos a allò que nosaltres ens vam comprometre de forma clara i transparent, a fer una sèrie d'accions. Una és l'estudi de la cadena del préssec i la nectarina, que es presentarà el pròxim 10 de desembre en la reunió del Codi de Bones Pràctiques Comercials al llarg de la cadena alimentària, on –bé, és un estudi, ja tenim l'esborrany– dona una sèrie de dades interessants: on es produeixen les oscil·lacions de marge, per què es produeixen i com repercuteixen en cada part de la cadena, els seus costos. El que sí que els avanço és la conclusió: la baula indefensa de tota la cadena –no els diré res de nou– és el pagès, és l'única baula indefensa que hi ha a la cadena.

A partir d'aquí es definiran accions concretes per reforçar la cadena en funció de cada un d'aquests estudis. Ara ja s'ha iniciat el de poma i pera. Tenim el de préssec i nectarina acabat, que és el que presentarem, i començarem el de poma i pera.

Una altra acció és prioritzar les inspeccions als contractes de la cadena alimentària. Saben que la Generalitat de Catalunya va guanyar un contenciós, va obtenir una sentència favorable del Tribunal Constitucional i la inspecció de la cadena mentre les accions de la cadena –la salvaguarda– siguin dintre del territori de Catalunya són competència de la Generalitat. Quan aquell agent econòmic ven més fora de Catalunya que dintre, ja és competència de l'Estat. Ens limita molt l'acció, però malgrat això tenim ja l'autoritat per estudiar els contractes que es fan, de quina manera...

Ja hem començat les primeres inspeccions i ja ho vam dir en el seu moment públicament: se poden fer les coses molt millor de com s'estan fent. Com diríem «*estamos en ello*», perquè el que s'ha fet és obrir expedients amb una alta incidència –un 80 i escaig per cent s'han obert expedients–, perquè o no hi havia contractes o es pagava més tard del que teòricament s'havia de pagar..., sabent que el món de la fruita és un món una mica consagrat des del punt de vista de les relacions internes. Però hem començat a fer la feina que un cop hi va haver la sentència del Constitucional ens ha estat encarregada. Val a dir que per a fer això hem format un equip d'inspectors, de tècnics, perquè una altra garantia que donava l'Administració és que la feina que facin, en certa manera, l'expedient que s'aixequi, a la pràctica, hi hagi gairebé la

certesa que allò està molt ben fet i que, per tant, si algú es queixa, les possibilitats de guanyar i de poder assenyalar que no s'han fet bé les coses siguin mínimes. Aquesta és la responsabilitat de l'Administració i en aquest sentit treballem.

Potenciar l'Observatori de la Fruita. Com saben, això es va posar en marxa l'any 2017. Vam començar, com era lògic, pel préssec i la nectarina. Tot i que tenim publicat el decret de preus agraris, que fa que les empreses ens hagin de donar els preus, les mostres amb les que hem començat a treballar han donat molt bon resultat de col·laboració, no ha calgut fer referència en cap moment al decret i a les facultats que el decret dona a la conselleria per demanar la informació; ens ha estat facilitada. Vam començar amb préssec i nectarina mirant d'abastar vora el 70 per cent de tota la producció. Unes quantes empreses tenen molta producció i, per tant..., agrupacions de cooperatives, i amb allò vam treure durant l'any passat els preus de préssec i nectarina.

Enguany se continua el de préssec i nectarina, s'ha continuat i s'ha fet el de... –és un altre tipus de fruita però també compta–, el de fruita seca: l'avellana i ametlla. L'han posat en marxa. I hem començat el de pera i poma, és a dir, la fruita que es comercialitza durant tot l'hivern, amb la «salvetat» que anem una mica a nivell..., tenim recursos, però limitats, president. Llavors, hem d'anar molt, molt... –dic «president», perquè és alcalde i em comprèn quan parlo de recursos limitats. El tema és que anem..., no diré amb una sabata i una espadenya, però treballem des del voluntarisme, amb la gent, i els demanem un esforç suplementari, que és que ens facilitin els preus amb un format determinat, mentre estem posant al dia un sistema informàtic perquè hi pugui haver un bolcat automàtic i, per tant, puguem demanar preus no només a una dotzena d'empreses –a una quinzena en el cas de la fruita de llavor–, sinó que ho puguem demanar a totes les empreses que hi treballen. Aquesta és la voluntat.

I la idea és que l'Observatori Agroalimentari de Preus de Catalunya sigui referència a nivell europeu. Això vol dir que s'han de fer les coses molt ben fetes i s'ha d'auditar, perquè, en algun moment, la defensa dels consumidors... La defensa dels consumidors sempre serà la transparència i la traçabilitat, però la defensa dels productors ha de ser la transparència també i la indexació de preus de venda seus, que estiguin indexats en base a l'observatori. Al final, en el futur haurem d'arribar a una circumstància d'aquestes. Per això, ni que ho fem poc a poc, hem de fer-ho molt bé. Jo crec que el sector ho ha entès; potenciar l'observatori, com dèiem.

El tema de la circumscripció econòmica –i vaig molt ràpid, perquè veig que em queden tres minuts– és la interprofessional. Perquè ens entenguem, de la fruita tenim la de la clàssica nectarina, de poma i de pera. És a dir, tenim tres circumscripcions econòmiques creades. En el futur esperem crear la de cítrics i, probablement, la d'avellana. Però aquestes tres, vol dir que hi ha algú, en aquest cas és una agrupació, és una AOP, una associació d'organitzacions de productors, que té més del 60 per cent –més del 50, hauria de ser, però en aquest cas concret, en tenen més del 60 per cent– de la producció associada. La qual cosa vol dir que ja està constituïda la circumscripció econòmica, que vol dir que poden dictar, amb el coneixement de l'Administració i el seu vistiplau, les normes d'obligat compliment. Creiem que aquesta és una de les línies principals de defensa i que el daixò ha d'estar..., el sector s'ha d'apoderar.

Mesura sisena: increment del consum de fruita. Malgrat totes les excel·lents qualitats que té la fruita fresca, resulta que no en mengem. Llavors, hem d'analitzar el perquè de totes les circumstàncies, per això totes les accions que veuen aquí (*l'orador assenyala la pantalla que hi ha darrere seu*) i que veuen, espero, aquí dalt reflectides, i que van encaminades a una raó, a una qüestió, que és trobar el detall, el punt, el punt d'inflexió per a canviar les tendències.

Tenim converses continuades i col·laboració amb Salut i amb Ensenyament per intentar introduir bones pràctiques dintre del que són els hàbits de consum. I la veritat és que ho diuen la gent de Salut, els seus nutricionistes: consumir fruita i verdura d'una forma continuada és la principal eina que tenim per reduir la despesa sanitària de la nostra població en el futur. Ho diuen amb aquesta rotunditat, i nosaltres

els creiem. Per això fem un *entente*. Entre altres coses, perquè amb l'increment..., això voldria dir més consum de fruita i voldria dir que el nostre sector estaria en millors condicions per defensar-se.

Vetllar pel compliment de la normativa, no cal que us ho diguem, hem iniciat també un protocol amb l'Agència Catalana de Consum per mirar de corregir una disfunció que hi ha a molts llocs on es ven la fruita, que és que no està ni ben tipificada, ni ben etiquetada, ni ben assenyalat el seu origen. Per això, la veritat és que hem trobat molt bona predisposició per part de l'Agència Catalana de Consum –forma part de les seues competències– i ells ja han iniciat una campanya de presentació al punt de venda. Han editat uns fullets i segurament alguns de vostès hauran vist a la televisió, el 012, que saben que és una de les línies de publicitat, les que fa la senyora Garcia Melero, per introduir bons hàbits, bones pràctiques i alertes positives amb el treball de la població.

Internacionalització. A través de Prodeca tenim també... –m'hauràs de donar un minut, eh?, president?

El president

Pot acabar, està..., són deu mesures i està a la vuit.

El director general d'Alimentació, Qualitat i Indústries Agroalimentàries

Doncs, a través de Prodeca, com deia, hem arribat..., Prodeca saben que és la Promotora d'Exportacions Catalanes, el que fem, juntament amb el sector, és analitzar..., a part d'enviar missions tan directes com inverses –inverses és allò de portar els compradors aquí, que es trobin amb els nostres compradors. Això ho fem en el marc d'Alimentària i d'alguna altra fira. O el que fem és analitzar els mercats i veure quines són les circumstàncies que s'han de corregir, o què és el que hem de fer d'una altra manera per poder accedir a mercats com l'argentí, el cubà o el mexicà, que pel propi sector van ser assenyalats com a mercats interessants per enviar la nostra mercaderia. I això vol dir, doncs, trobades amb totes les parts, Ministerio de Agricultura inclòs, perquè hi ha qüestions de l'àmbit fitosanitari que ho hem de fer a través d'ells.

La mesura vuitena és la d'innovació. Això vol dir que, a través dels grups operatius, el que mirem de fomentar són les sinergies entre les universitats, els grups de recerca i les necessitats del mateix sector. I lògicament, l'IRTA, per buscar per un cantó solucions a problemes que tenim ara, i per implementar-los.

I això és tot el..., a part de la formació contínua, que a través del nostre sistema de transferència tecnològica, vinculat a la Subdirecció d'Innovació tenim.

I, finalment, tindriem... –després, com que hi haurà preguntes, ja explicarem la resta– el Pla estratègic sectorial, que no és res més que..., que el sector reflexioni una mica sobre el seu futur. Que s'acabi allò de: «Ho he fet tota la vida i, per tant, ho continuaré fent.» «Que tinc problemes de comercialització, i vaig i llenço les nectarines davant de la...», va passar l'any 2017, «davant del Departament d'Agricultura»; cosa que a mi em va molestar profundament –l'hi vaig dir al sector–, per injusta, perquè si alguna administració havia fet tot el que estava a la seua mà, havia estat el Departament d'Agricultura.

Això què vol dir? Que incentivarem per un cantó, i per l'altre, diguéssim, posarem..., incentivarem positivament, en el sentit d'ajuts, el tema de que cada àmbit productiu faci el seu propi pla estratègic. I després, un pla estratègic sectorial, que Afrucat, l'associació d'organitzacions de productors, ja està fent en aquest moment, per saber no els problemes que tenim ara, que és molt interessant corregir-los, sinó per saber què hem de fer els pròxims cinc, vuit, deu anys, per tindre un sector potent, que ocupi molta gent al país, que mantingui gent al territori dedicant-se a una activitat que –els ho he de confessar, sincerament– és la millor de les activitats possibles des del punt de vista humà, i que s'hi guanyi la vida.

Moltes gràcies per la seua atenció i quedo a la seua disposició per a les preguntes que vulguin formular.

El president

Moltes gràcies al senyor director general, el senyor Carmel Mòdol, per la seva compareixença. Ara és el torn dels grups, tindria la paraula pel Grup de Ciutadans, el diputat Javier Rivas. Endavant.

Javier Rivas Escamilla

Gracias, *president*. Senyor Mòdol, gracias por la explicación, por la visita. Llevo tres años de diputado; ciertamente, los diputados, como tocamos tantos palillos, llega un momento que todos los tocas un poco..., sin demasiada intensidad. Y el tema de la fruta, yo personalmente lo he tratado, pero, después de escucharle, le puedo asegurar que me entran muchas ganas de tratarlo con mucha más intensidad. Y ahí está mi promesa de que le voy a dedicar mucho más tiempo y más profundidad.

Su intervención me ha fascinado. O sea, al principio ha sido una arenga política. Yo creo que aquí estamos hablando de manzanas, de quilos, de euros, de hectáreas, no de política. Creo que no toca. Creo que hay un problema grave, muy grave. Usted lo único que ha hecho es: «Lo poco que funciona es gracias a nosotros, todo lo malo viene del otro lado». Es que, incluso en el lenguaje. Es que me cuesta creer, ¿no?, que un director general se refiera al Gobierno del PP. El PP no gobierna. Es que hay cosas que yo creo que un director general tiene que tener un poco claras, de dónde estamos, ¿no?, institucionalmente, administrativamente y políticamente.

Si lo que nos ha venido a explicar..., llevo tres años aquí, y este powerpoint que nos ha pasado, con fecha 27 del XI del 2008..., ¿Esto es todo lo que piensan hacer por el sector de la fruta? Porque es que esto es más viejo que Eva en el paraíso. Esto lo llevo oyendo desde que llegué aquí. La gente tiene problemas reales. La *fruita dolça* tiene mucha inercia. O sea, aquí la única solución estrella es arrancar los árboles. Porque parece que usted ha apuntado, incluso, que ha sido como un capricho, que, bueno, la gente se dedicó... No, no, es que desde la Administración se incentivó la plantación de manzanos porque la exportación a Rusia iba a ser la panacea. Tampoco creo que lo haya explicado suficientemente bien o suficientemente adecuado a las cifras. El 80 por ciento de las manzanas se producen en Europa. El veto ruso no es que nosotros estuviéramos vendiendo las manzanas a Rusia, es que las manzanas que Polonia ya no vende a Rusia ahora las está vendiendo en Europa, i inundan. Aquí, de hecho... (*Veus de fons.*) Yo, ahora, perdone, pero ahora me toca a mí. (*Veus de fons.*) Bueno.

Hay otra cosa que, claro, que dicen: «Ahora la solución es arrancar.» Hombre esta es la solución más fácil. Vivimos en un mundo, nos gustará o no nos gustará, que es oferta y demanda, que es un mundo de libre mercado, de libertad, en el que yo personalmente creo, y espero que usted también. Tenemos un problema de excedentes, eso es obvio: es numérico, no es política. Es un tema evidente, ¿no? No vendemos a Rusia, las manzanas de Polonia se venden en Francia, y por lo tanto...

Claro, en powerpoint este, divino, que nos ha presentado, veía, ¿eh? –porque hay muchas cosas–, ¡que vamos a vender manzanas a Argentina! Yo he vivido allí tres años. ¿Sabe la cantidad de manzanas que hay allí? Allí no vamos a vender ni una manzana. Que vamos a vender manzanas a Cuba. No sé cómo las cobraremos. No sé, al final, veo, lo único innovador es la solución fácil.

Aquí tenemos dos opciones. Una, o buscar nuevos mercados, y aquí no los van a encontrar, esto, el papel lo aguanta todo y, en formato digital ya ni le cuento, lo que aguanta, pero esto no es una solución para un sector que tiene problemas estructurales. Claro, van a decir: «Pues arranquen, así, como no vamos a vender más, pues vamos a producir menos.» Que, luego, aquí hay otra paradoja, que también la Generalitat tendrá que asumir su responsabilidad, digo yo. No podrá echar, como siempre, balones fuera, ¿no?

El año pasado..., este año, no ha ido mal. Pero ¿no ha ido mal gracias a la intervención de la Administración? Porque es que, en el powerpoint, que veo que ya me

lo han quitado, se está hablando constantemente de la Afrucat, que es una entidad privada, no de la obra de *govern*, sino de iniciativas privadas, no las suyas, ¿no?

Si arrancan..., arrancar los árboles tiene, usted sabe, que tiene mucha inercia, que hasta que una planta vuelve a crecer, vuelve a ser productiva... Y, a parte, no solamente es arrancarlo, es readaptar toda la maquinaria. O sea, es muy fácil decir a la gente: «¿Solución? Pues vamos a producir menos.» Pero es que aquí hay una perversión –le decía que la Generalitat tiene que asumir sus compromisos–, el año pasado se pagaba la manzana a 0,30, a 0,40, cuando los costes de producción eran más elevados, pero en el supermercado no estaban a ese precio. O sea, lo que hemos vivido es un *pagès* arruinado y el consumidor final sin ningún beneficio. ¿Dónde ha estado la fiscalización de toda la cadena de precios de la Generalitat?

Ahora me pone en el powerpoint que es que ahora lo van a hacer, porque ganaron un contencioso con el Tribunal Constitucional. Me alegro que ganen un contencioso con el Tribunal Constitucional. De hecho, la Generalitat es quien más acude al Tribunal Constitucional, aunque luego no parece, después de oírlos, que sea de esta manera.

Me quedo muy preocupado con su intervención. Conozco a mucha gente que vive de la *fruita* dulce. Gente que tiene nombre y apellidos, gente que lleva siglos trabajando en eso, que echa ahí su vida, su ilusión, su pasado y su futuro. Y si tienen que depender de lo que usted nos ha explicado hoy aquí, me voy realmente preocupado y, créame, que haré un análisis y un seguimiento de todo lo que nos ha dicho.

Una solución sería vender más. Le pregunto, tenemos embajadas –o «delegaciones comerciales», ese es el nombre real–: ¿Cuánta hemos vendido, a través de las delegaciones comerciales, de *fruita dolça*? Porque Afrucat se va a vender, ellos solos por ahí. O sea, para eso no hace falta pasar ni por el Gobierno de España, ni hace falta pasar por la Unión Europea. Aquí solamente aprovechamos las ayudas de urgencia, las ayudas coyunturales, pero aquí tenemos un problema estructural, un problema muy grave. Detrás, hay todo un sector muy importante que está sufriendo.

Y, si todo lo que nos puede aportar, es el powerpoint de hoy, créame que me quedo muy preocupado.

El president

Gràcies, diputat Rivas. Ara té, pel Grup Socialista, la paraula el diputat senyor Bruguera. Endavant.

Rafel Bruguera Batalla

Sí; gràcies, president. Director general, el diputat Ordeig, que és el que havia demanat la seva presència en aquesta comissió, no ha pogut venir, li ha sigut impossible. Intentaré substituir-lo.

El sector de la fruita dolça pateix una bona part, jo diria, dels mateixos problemes generals i estructurals del conjunt del sector primari. I, en aquest cas concret, doncs agreujat, especialment, per la crisi de preus, no?

És un sector que cada vegada disposa de menys capacitat, de menys poder de negociació i, per tant, entenem nosaltres que calen mesures concretes al conjunt del sector primari i, ja que estem parlant avui d'això, també del sector de la fruita dolça. Calen, per tant, ajuts i subvencions, lleis que afavoreixin el sector, i una bona PAC que defensi els seus interessos.

I, evidentment, i ja se n'ha parlat, el problema..., aquest problema estructural s'agreuja més a partir del 2014, pel veto de Rússia a les importacions de la Unió Europea, i que a nosaltres, a Catalunya, ens afecta d'una manera important, d'una manera especial.

Des del nostre punt de vista, per tant, estem parlant d'un mercat global, la coordinació entre les diferents administracions, per nosaltres, és imprescindible. Entre el Govern de la Generalitat, el Govern de l'Estat i les zones productores de fruita de la Unió Europea.

I, en aquest sentit, li volia preguntar –i no m'ha quedat massa clar a la seva intervenció, per tant, reformulo una mica la pregunta, no fos cas que jo l'hagués es-

crit malament– respecte de la necessitat d'equilibrar preus a partir de la retirada de l'estoc de les 40.000 tones de fruita dolça que es calcula que estan acumulades entre Catalunya i l'Aragó. Si això ja està fet, li pregunto, perquè no, no..., m'ha semblat que sí, eh? A mi no m'ho semblava. Si això ja està resolt, i si no ho està, doncs, quines gestions s'estan fent des del Govern de la Generalitat perquè això sigui possible.

Evidentment, la millora de la Llei de la cadena alimentària, amb inspeccions per evitar abús en la mateixa cadena de distribució, i, per tant –vostè n'ha parlat una mica–, la pregunta: es fan inspeccions? Vostè ha dit que sí. Li demanaria que concretés una mica més. Amb quins resultats palpables, eh? No només: «Ho estem fent». En fi, sinó, avui, eh?, gairebé a la meitat del Pla d'acció 2018-2019, estem acabant el 2018, per tant el 50 per cent del pla, teòricament, s'hauria d'haver executat. Amb quins resultats palpables?

I creiem nosaltres també que cal apostar decididament per la qualitat, l'exportació i la cooperació.

Veiem com els agricultors denuncien reiteradament que l'import que paguen les grans distribuïdores pels productes està per sota, a vegades, i molt sovint, de les mateixes despeses de producció. I, per tant, en aquest sentit, també la pregunta és: què pensen fer per evitar-ho?

Per tant, el que estem dient és que calen mesures concretes, accions valentes i decidides i pressupost suficient per tirar-les endavant.

Nosaltres creiem que Agricultura ha de deixar el «postureig», francament, eh? –li ho dic així, amb tota franquesa–, i les promeses, i començar a prendre mesures valentes i decidides per lluitar contra la crisi de preus, i també, per què no?, per exemple, les pedregades.

Algunes idees. Algunes idees, sobre les quals li voldria demanar la seva opinió. Possibilitat d'ajuts i subvencions per a la instal·lació de xarxes antipendra. Suport financer per la contractació d'assegurances d'ingressos que cobreixi les pèrdues, o bé per danys climàtics, o per crisis de mercat, com ja va reclamar i aprovar el Parlament fa uns quants anys, eh?, al 2014. I creiem que no s'ha executat. Una altra idea, que els peritatges per danys als cultius es facin amb més rapidesa i s'activin amb més celeritat els mecanismes d'assegurança, d'Agroseguro, perquè els pagesos afectats puguin cobrar les indemnitzacions amb més rapidesa i més celeritat.

Una altra idea. Fer ús dels mecanismes vigents de control per evitar la venda de productes agraris per sota del preu de cost –ho he comentat abans– i la competència deslleial també que fan algunes grans superfícies. Aquest problema, per cert, també afecta algun altre sector, per exemple, el sector de la llet, o, almenys, a les comarques de Girona, sí que també afecta aquest problema al sector de la llet.

En definitiva, apostar per la qualitat, apostar per la innovació i apostar per l'exportació. I ajudar els productors perquè facin transformació i/o comercialització; és a dir, venda directa aquí i també a l'exportació.

El Departament d'Agricultura..., i ho denunciem: les retallades contínues al seu pressupost jo crec que no ajuden a aquesta idea. I, per tant, reclamar –reclamar– i dir que la bona voluntat i els retrets entre administracions no resoldran el problema, i que, per tant, el que els demanem, independentment del color polític que governi aquí, allà o *acullà*, doncs exigir i demanar diàleg sincer, no «postureig», i reclamem, repeteixo, mesures concretes i efectives.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat Bruguera. Ara té la paraula, pel Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, la diputada Yolanda López. Endavant.

Yolanda López Fernández

Muchas gracias, *president*. Y un saludo a los comparecientes. Y, bueno, el *Pla d'acció de fruita dolça* suena muy bien, suena muy bien en el planteamiento, pero

yo lo he visto..., con sinceridad, me ha dejado parada lo flojo que lo he visto, de las acciones que en este se proponen.

Nosotros lo tenemos claro, pues que es necesario que se desarrollen compensaciones, que se sea un poquito más valiente, y ayudas a los agricultores. En cambio, es importante que se sepa que, si no cambiamos el modelo de comercialización, y creemos que ahí es de donde viene el eje del problema, no se solucionará.

También queremos destacar que es importante que se cumpla y se profundicen las regulaciones que impiden vender por debajo del precio de coste. Y usar los productos alimentarios como producto de reclamo, además de acortar las cadenas de comercialización para que la mayor parte de la renda generada acabe en el productor, dándoles pues el poder que tienen, y que cada vez más va en aumento de los intermediarios.

Por último, bueno por último... Bueno, pues nos gustaría saber qué medidas puntuales, porque sí que es verdad que hemos visto un plan de acción, pero nos gustaría..., y hemos oído lo que pasó con la fruta dulce, pero me gustaría saber qué medidas puntuales –mientras esto..., porque yo no lo veo a corto plazo todo lo que aquí se ha dicho– se están tomando por parte de la Generalitat para solucionar el problema estructural que supone la crisis de los precios, ¿eh?, en la fruta dulce.

Después, no le he oído hablar –nada más que una pequeña parte a lo último, en el plan– de las cooperativas, ¿eh? Y a nosotros nos gustaría que nos lo profundizara un poquito más.

Y también me gustaría saber si se están llevando a cabo estudios sobre qué tipo de explotación es más vulnerable a la caída de los precios, ¿eh? ¿Cómo les afecta? ¿A quién llega este dinero? Si sigue teniendo el problema al año siguiente, y que si se vuelve dependiente de la ayuda. Es decir, si se vuelve crónico.

Después, le he oído decir lo de..., bueno, me parece que ha sido lo de la nectarina o no sé, que vinieron y las volcaron delante del *departament*, y que a usted le..., pues, sinceramente, le sentó muy mal porque ustedes creían que habían hecho todo lo posible. A mí sí que me ha sentado mal que lo dijera. Me pongo..., yo creo que hay que ser más humilde. Que cuando los agricultores..., vamos, están hartos de decir que están sufriendo una situación dramática, que cada vez cobran menos, que usted mismo lo ha dicho, que es que están pagando por trabajar. Vienen..., es porque a lo mejor hay que ser más humilde y decir: «No hemos hecho todo lo suficiente o no hemos podido ayudarles.» No creo que sea para ofenderse que lo hicieran, creo que es una medida desesperada. A mí sí que me ha ofendido que lo dijera, la verdad.

El president

Gràcies, diputada López. Ara, pel Grup Republicà, té la paraula la diputada Montserrat Fornells. Endavant.

Montserrat Fornells i Solé

Moltes gràcies, president. En primer lloc, agrair al director general, senyor Mòdol, i al subdirector, senyor Gòdia, que hagin vingut a comparèixer en seu parlamentària per explicar la situació del sector de la fruita dolça; un sector que és molt important per al nostre país, especialment per al territori d'on vinc jo, i també d'on venen els compareixents, perquè és el màxim productor de fruita dolça del país.

Per part del nostre grup, voldríem posar en valor que, una persona que és productora de fruita, com el senyor Mòdol, hagi fet el pas i ara estigui de director general per..., amb la qual cosa, des del nostre grup, no tenim cap dubte que el senyor Mòdol és coneixedor de les mancances i les problemàtiques i les necessitats del sector fructícola, perquè ell mateix és un productor.

Pel que fa a la compareixença que ens ha dut a terme, agrair molt la gestió que ha fet, del departament i de la direcció general, amb la capacitat que ha tingut de poder reunir a tot el sector, a tots els agents del sector fructícola, que els hagi pogut asseure tots a la mateixa taula i que hagin negociat durant força temps per arribar

a unes conclusions, arribar a uns acords. Que crec que això fora molt interessant i molt important que, a tots els sectors, passessin aquestes coses, no?, que s'asseguessin tots els actors implicats, que es negociés i es parlés durant força temps i s'arribés a unes conclusions de quines són les necessitats, quines són les accions que s'han de dur a terme per tal d'ajudar al sector en qüestió.

Per tant, des del nostre grup, li agraïm que hagi fet aquesta feina, aquest model, com vostè ha dit, de governança republicana, no?, de poder coordinar tots els membres del sector, de poder ser transparents. I, per tant, el felicitem, des del nostre grup, que hagi fet aquesta gestió en bé i en positiu per l'àmbit fructícol.

Pel que fa als temes que ha tractat, creiem que el Pla d'acció de fruita dolça és un pla, com ha dit, «sorgeix d'aquests acords entre tot lo sector». Per tant, és molt important que es pugui implementar. És un pla previst del 2018 al 2020, amb una inversió prevista de més de 19 milions d'euros, amb la qual cosa seran uns diners benvinguts al sector per tal d'ajudar a totes les accions que s'han de dur a terme, ja sigui la part del comerç, la part d'internacionalització, obrir nous mercats, que és molt important, la part d'innovació per tal de col·laborar amb les universitats, amb d'altres institucions, i, per tant, també, d'aconseguir més ajuts amb la innovació.

També és molt important el tema del foment del consum, amb campanyes específiques, ja sigui a escoles, a hospitals, també la venda de proximitat.

El sector és un sector que, en som conscients, és un sector que ha patit quatre campanyes seguides de crisi de preus, amb la qual cosa, ha patit els ingressos que obtenen els productors a les seves arques personals. Per tant, és un sector que li calen accions importants per posar fre a aquestes campanyes de crisi que hi ha hagut els últims anys. I aquest Pla d'acció de la fruita dolça és un pla que segurament tindrà totes les mesures per millorar la situació que hem patit aquests últims anys en el sector. És evident que segurament no se solucionaran totes les mancances i necessitats del sector, però sí que posarà fonaments i ajudarà per revertir una mica la situació de crisi o la situació de mancances que hem viscut en les últimes campanyes.

Una de les accions, de les mesures plantejades –i que hi estan d'acord tots els sectors, tots els sindicats–, és el tema del Pla d'arrencada i reconversió de la fruita dolça, per tal de resoldre la crisi estructural del sector de cara a la collita de l'any vinent. Una de les preguntes que li voldríem preguntar el nostre grup era com estava la situació en aquest tema.

Vostè ha dit que, inicialment, a Europa..., i la gestió que havia fet el ministeri, no havia arribat a bon port, i que, finalment, estàvem en negociacions d'acordar aquest pla d'arrencada, el 50 per cent la Generalitat i el 50 per cent del Ministeri, per tal d'arrencar les 2.000 hectàrees que estan previstes en aquest tema.

També és molt important l'acció i el mecanisme, l'eina de l'Observatori de la Fruita, per tal de disposar de totes les dades, de com està la situació del sector, per tal de marcar uns preus sectorials de referència, que no estiguin sota el preu de cost; i també per conèixer els preus pagats pel consumidor. Per tant, aquest Observatori de la Fruita, ha de ser una eina molt important de futur i cal treballar-hi de valent per tindre totes les dades necessàries.

També és molt important el tema de l'etiquetatge per tenir tota la informació i que hi consti i que hi estiguin tots els punts de venda, que aquest etiquetatge unifiqui tota la informació pertinent.

És molt important, també, el tema de la formació contínua, perquè ens ha de servir per seguir sent capdavanters en la producció de fruita dolça.

També li voldríem preguntar com valoren el sector fructícol i els sindicats, aquest Pla d'acció de la fruita dolça, com el valora? I també li voldríem preguntar el paper del ministeri referent a aquest Pla de la fruita dolça: si han pogut negociar amb ells totes les accions a dur a terme, quina posició té el ministeri, si els ajuden o no els ajuden... I també, destacar que el Pla de control de la cadena alimentària és molt important,

per l'equilibri i la transparència i la competitivitat i per tal de millorar la producció i el mercat de la fruita dolça.

I bé, per anar acabant, també li voldríem preguntar si considera que la Generalitat i el Departament d'Agricultura, si tinguessin interlocució directa amb la Unió Europea, es podria millorar les condicions dels sectors fructicultors.

I, per acabar, ja, agrair-li de nou la feina feta des del Departament. Creiem que teixir aliances i complicitats amb el sector per afrontar plegats la situació de crisi de preus és molt important, la coordinació entre tots. I ha de ser una prioritat... (*veus de fons*), ja he d'acabar, president? (*Veus de fons.*) D'acord, ja acabo. Ha de ser una prioritat de vital importància, millorar el mercat de la fruita dolça. Cal estar al costat del pagès i del sector. I cal exigir les mesures adients allà on calgui.

Per tant, li agraim les gestions que està duent a terme i esperem que millori la situació del sector de la fruita dolça.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Ara té la paraula, pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el diputat Roquer, endavant.

Ferran Roquer i Padrosa

Moltes gràcies, president. Miri, jo..., al revés dels meus predecessors o d'alguns dels meus predecessors, no vinc de Lleida, no vinc de terres que es produeixi fruita dolça –sobretot, préssec i nectarina, una mica..., poma sí que se'n produeix–, però..., sí que vinc d'un poble en el qual hi ha molta producció del sector primari, especialment porcs. I una cosa que costa molt, en els sectors agraris, és aconseguir la unanimitat del sector, aconseguir que tot el sector treballi, totes les cadenes del sistema de la producció d'aquest bé, treballin conjuntament.

Jo, la primera cosa que vull fer és felicitar-lo, perquè ha aconseguit, com a mínim, obtenir un pla que és fruit del consens, fruit del treball de tot el sector. Que ja l'hi dic, i l'hi repeteixo, que no és fàcil, com bé deu saber vostè.

Tot això vostè ho ha dit, comença quan Rússia tanca les seves fronteres al sector primari, i afecta a diversos productes, entre ells, i substancialment, al porc, al porc del que parlàvem abans. S'estén aquesta prohibició a altres països euroasiàtics. I, és evident que un país que produeix 927.000 tones de fruita dolça, si deixa de vendre'n 80.000, l'ha d'afectar. Això no s'ha de ser un expert en agricultura ni un expert en investigació de mercats per saber-ho.

Clar, això fa que es quedi fruita..., es queda fruita en els arbres, perquè haurien de vendre-la per sota cost, mentre s'està important fruita. En aquest sentit, li vull fer..., la primera pregunta que li volia fer jo: l'Estat, que és qui té les competències a la frontera, fa un control sobre les importacions similar al que fem nosaltres sobre la fruita que es produeix a l'interior? És a dir, existeix reciprocitat amb els productes que entren? Si la Generalitat pogués aplicar polítiques sobre les fronteres, es faria la mateixa política que fa l'Estat espanyol o faria una política diferent?

El 2018 hem tingut, vostè ho ha dit, per la climatologia, per les pluges, pel que sigui, una producció de fruita petita, però al 2019 pot tornar a créixer i podem tornar-nos a trobar amb excedent.

Vostè ha proposat una mesura, crec que estava en aquest Pla, que era el primer punt del pla i la primera de les trenta-dues accions, que era l'arrencada de fruiters i la posada en marxa dels plans de reconversió. Ho ha dit: «En el ministerio.» El troba un interlocutor amant en el que necessita el sector? Si la Generalitat de Catalunya interlocutés directament amb la Unió Europea, milloraria el tractament que tenen, la possibilitat de dur a terme els punts d'aquest pla, aquest primer punt de l'arrencada de fruiters?

Els sindicats, llegíem dies enrere als mitjans de comunicació, referent a la fruita dolça, i conscients, segurament, que es tracta d'un dels grans problemes dels productes del sector primari, és la indiferenciació d'uns productes amb els altres, no?

Els sindicats, conscients d'això, demanaven temps enrere, poder comercialitzar ells mateixos part de la producció i poder-la comercialitzar fora de les organitzacions de productors, per fomentar la venda directa, en circuits curts, eh?, i amb una producció ecològica que, estaven en el pla que vostè ens ha presentat i que crec que hauria de ser una de les sortides que hauria de tenir aquesta fruita.

Vostè parlava de reforçar la cadena de valor i identificar cadascuna de les baules d'aquesta cadena. Ha dit que la baula més feble era el productor, com bé intuïem. El seu departament prendrà alguna mesura perquè això no sigui així i per reforçar la posició del productor durant tota la cadena?

Ens parlava d'inspeccions, i ens parlava que el 80... –si ho he entès bé–, el 80 per cent de les inspeccions han resultat positives. És a dir, s'hi ha detectat alguna anormalitat. Li demanem celeritat i exemplaritat en la gestió dels expedients, al mateix temps que li demanem que siguin al màxim d'acurats possible, perquè la Generalitat no perdi, davant futurs o eventuals recursos, eh?

Per poder prendre decisions, cal disposar de dades. I vostè ens en parlava, eh? Vostè ens parlava dels preus sectorials de referència, i vostè ens parlava dels preus pagats pel consumidor. Aquesta informació és una informació que ha d'estar a l'abast del consumidor i el consumidor ha de saber, a cada moment del preu de venda, qui n'obté més rendiment, qui n'obté menys, qui hi dedica més esforç, qui n'hi dedica menys i qui, si no fos la seva participació, potser aquell producte no hauria arribat. Per tant, hauria de poder valorar si és just o no és just el tracte que es dona al pagès.

El treball que fan per les nectarines i els préssecs s'ha d'estendre a tot: a les peres, també, i a les pomes... S'ha d'estendre a tota la fruita i a diversos productes del sector primari, eh? Perquè l'hi deia: «Ho considerem essencial que el consumidor sàpiga qui obté més diners dels que ell paga, eh?, a qui paga més diners.»

El Pla de comunicació, l'increment de la demanda de fruita dolça el trobem..., estem absolutament d'acord amb aquesta mesura del pla. I, posar-lo en valor, igual que han sabut fer el vi i l'oli, per exemple, que s'han sabut col·locar, eh?, amb la venda de proximitat, s'han sabut posar en valor. Jo crec que la fruita hauria de fer algun treball en aquest sentit, eh?

A l'Agència Catalana del Consum, la col·laboració entre institucions és indispensable. Cada dia l'Agència Catalana del Consum surt al carrer i pot inspeccionar. I la internacionalització i la qualitat han servit perquè molts sectors d'aquest país, durant la crisi, se'n surtin..., com no ha de servir, per què se'n surti el sector de la fruita dolça?

Només resumir-ho, eh?, com els manaments de la llei, diu, en dos: la Generalitat té suficients instruments per poder negociar directament amb la Unió Europea? El ministeri ajuda la Generalitat, col·labora amb la Generalitat, és un bon *partenaire* per la Generalitat, per tractar els problemes de la fruita dolça?

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat Roquer. I ara, per un torn per contestar els diferents grups, té un torn, aquest sí que s'hauria d'intentar ajustar, de deu minuts. Té la paraula el director general, el senyor Mòdol.

El director general d'Alimentació, Qualitat i Indústries Agroalimentàries

Moltes gràcies, aniré molt ràpid. Gràcies, president. Gràcies, a tots. Aniré molt ràpid perquè si algú considera que..., algun diputat o diputada considera que ha de repreguntar tingui també temps.

Primer, els agraeixo a tots el to cordial, però no em puc estar..., jo he estat prèviament als bancs en què són vostès ara, i aquesta era una fórmula parlamentària habitual, que hi havia una certa cordialitat. Però les coses s'han de dir pel seu nom. Jo soc dels diputats, dels exdiputats que, quan era diputat deia les coses pel seu nom, i continuo fora, dient les coses pel seu nom.

O m'he explicat molt malament o no m'han volgut entendre. Concretament, senyor Rivas, quan vostè parla del que ha fet el departament, s'ha perdut la primera... Aquest pla no és un pla del Departament d'Agricultura, aquest és un pla *del sector*, que el Departament d'Agricultura només ha set un agent més que hi ha col·laborat, i que, com que té una responsabilitat política, l'ha d'exercir.

I una altra qüestió, és lògic que aquí parlem de política, perquè, si no, em diran què hi fan vostès aquí? Venen a parlar de política, de mesures polítiques, d'accions polítiques per intentar solucionar les coses, vull creure jo. Llavors, és lògic que parlem de política. I la política facilita les coses o les complica molt.

I aquí faré una resposta a tots: hi ha hagut més..., és a dir, millors i pitjors relacions polítiques, que fan que les coses siguin més fàcils o més difícils. A vegades, són les persones. Jo en les persones confio bastant. A vegades, són les ideologies o els models de Govern. I ho haig de dir tal com m'hi he trobat, perquè, a més, ho puc, diguéssim, demostrar fefaentment, perquè tinc la precaució –potser de la meua etapa com a diputat–, d'anar deixant rastre de tot el que faig, i de tot el que fan els altres, a poder ser, no? I, en el tema de relacions amb l'Estat, doncs, s'ha donat aquesta circumstància: hi havia un moment... –que vull creure que no era per una qüestió ideològica, més aviat estic convençut que no, que no era per això, sinó que era per una qüestió de falta de nervi o de ganes, de poca ambició, que nosaltres, com a comunitat, tal com mos interpretaven els nostres interlocutors, o com a govern autonòmic, eh?, per dir-ho d'alguna manera, encara que jo em penso que no soc un govern autonòmic, sé que per a uns altres ho soc, eh? Però..., i per als interlocutors de l'Estat, d'una forma clara, d'acord?

Llavors, resulta que jo els demanava..., com que a Europa hi has d'anar tu, trau el nervi i defensa els interessos de la meua col·lectivitat, perquè la meua col·lectivitat, els productors del meu país, m'han encarregat a mi que faça aquesta gestió, si tu no la fas cap a Europa, jo el que faré és denunciar l'ostracisme. Perquè és política, i hi ha de ser. I hem intentat arribar a Europa, i en alguns casos ja ho hem aconseguit de formes molt directes.

Per tant, senyores i senyor diputats, sí, en funció de qui..., ara estem en una fase una mica més bona, que mesos enrere. Per què? Perquè, si més no, les mesures han set admeses a consideració i estem parlant de qüestions molt concretes, de quines varietats han d'entrar a l'arrencada..., nosaltres ho hem dit de bon principi, hem dit «totes». Perquè quan vols treure quilos, els has de treure en qualsevol moment. Per tant, qualsevol pagès que vulgui arrencar..., mentre la mesura sigui operativa, ha de poder arrencar. (*Veus de fons.*) Préssec i nectarina, senyor Rivas, perquè jo he parlat quasi tota l'estona de préssec i nectarina perquè és l'àmbit en el que hi ha la crisi.

I vostè m'ha respost tota l'estona amb «*la manzana*», la poma. És préssec i nectarina. I sap per què hi ha més problema amb el préssec i nectarina que amb la poma? Perquè el préssec i la nectarina, des que el collim de l'arbre fins que l'enviem al consumidor, podem jugar amb dos o tres setmanes, i amb la poma puc jugar, tranquil·lament, amb sis mesos. I aquestes dos o tres setmanes fan que..., doncs miri, enguany, que no hi havia préssec i nectarina en quantitat suficient per atendre les necessitats del mercat, era l'any típic que el préssec i nectarina havia d'anar més alt, més car. I sí que anirà més car que l'any passat, sí, anirà a uns deu, quinze cèntims més car. El pagès ja s'hi guanyarà la vida, però enguany era l'any que havia d'anar trenta, quaranta cèntims més car en origen, i el pagès havia de recuperar part de les pèrdues dels anys anteriors.

I per què no hi ha anat? Jo no ho sé. Jo puc tindre una idea del que ha passat. Entre altres coses perquè assistim a algunes converses telefòniques durant el mes d'agost, on un comprador li deia a un directiu d'una cooperativa, a vuitanta-cinc –vuitanta-cinc a preu de cooperativa, que vol dir que pagès a quaranta, quaranta-cinc.

A vuitanta-cinc..., i l'altre li deia: «A vuitanta-cinc no te la vendré, no tinc gènere, no hi ha res que m'“apreti”, te l'he de vendre a un euro.» I l'altre no pujava.

I aquestes són les condicions del mercat. I, al final, en un any que el preu havia de ser més alt, no ho serà. I això, mal li pesi, no és responsabilitat del Govern de la Generalitat.

La responsabilitat del Govern de la Generalitat era organitzar, ajudar a organitzar el sector, no substituir-lo. Nosaltres no podem substituir ni aquest sector ni a cap altre. La nostra obligació és ajudar-los, amb les màximes mesures possibles. I quan diu: «Esto es todo lo que piensan hacer con lo de la fruta?» Doncs miri, jo vaig acabar totes les reunions, totes les que hem fet amb el sector..., hi ha alguna cosa més? Hi ha alguna cosa més que hàgim de considerar? Hi ha alguna mesura més que nosaltres o vosaltres hàgim d'aplicar?

I quan això..., també va..., senyora Yolanda López, també va una mica amb referència..., no era..., jo expressava un estat d'ànim. És a dir, nos havíem fotut un tip de pensar, havíem estat pensant tot l'estiu, eh? (*Veus de fons.*) No, no..., és veritat, havíem mirat tot els racons, fins i tot missions comercials a Alemanya, per reforçar la venda de *paraguayos*, perquè aquests..., i resulta que al final..., i els ho vaig dir amb tota cordialitat, perquè és la manera. Evidentment, tenen tot el dret a fer-ho, només faltaria; però els vaig dir, dic: «Home, l'única Administració que...» I els vaig fer la mateixa pregunta, quan em van dir: «Oh...» Dic: «Digues-me, què més havíem de fer? Digues-me què més?»

I l'única mesura que em van dir la podia fer el Govern de l'Estat i la Unió Europea, però no el Govern de la Generalitat, eh? Vull dir..., llavors, ens hem d'acostumar a fer balanços, en política, perquè, si no, fem bla, bla, bla... I amb això sol, el sector no..., perquè el sector, que avui no el veuen aquí, però segur que està amatent a aquesta..., almenys una part del sector, que després es comunica via..., totes les multiplataformes, està esperant potser d'aquest Parlament que facin un impuls. I que si hi ha alguna idea més, més enllà d'una declaració, aquesta idea surti damunt de la taula. Perquè aquesta..., jo ja en tinc d'idees, però no les puc aplicar. Posaria una limitació legislativa als abusos de la cadena, que hi són d'una forma o altra. O retribuiria, via llei, perquè no me'n surto via mercat, al productor primari. Però no ho puc fer! No per la normativa de la Generalitat de Catalunya ni estatal, per la normativa europea, que no em deixa actuar en determinades circumstàncies. I això ho hem de corregir entre tots.

I és veritat que hi ha un problema estructural. I, precisament, per això, senyor Rivas, el pla aquest enfoca tot el problema estructural, perquè va des de l'origen, des de la producció, la comercialització, el consum, ho intenta mirar tot. I a cadascú li assigna el que li assigna i nosaltres, que fem de mitjancers, perquè no fem, governem en l'àmbit de lo nostre propi, però en tota la resta el que hem d'intentar és fer d'interlocutor i de mobilitzador, en benefici d'un sector que no ho ha fet, que no ho ha pogut fer, actuem com aliats del sector i com aliats dels altres àmbits de l'Administració, i de tothom que s'hi vulgui assegurar. Perquè vull creure que la preocupació és legítima, eh? Que la preocupació és que els nostres pagesos i ramaders se'n surtin. Aquesta és la preocupació del Govern. I no en tenim un, de sector en crisi, en tenim més d'un, eh?, perquè si tinguéssim més temps, parlaríem de la llet o de l'avellana, o d'altres qüestions.

Llavors..., i de la prevenció que fem perquè uns altres sectors que ara van molt bé, no tinguin problemes. I, d'això, se'n diu «governar». Fem declaracions polítiques, però també governem. I li asseguro que, amb la col·laboració de tot el funcionariat del Departament d'Agricultura i de la Generalitat, governem el dia a dia, independentment del que pensi cadascú. Jo penso el que penso, però soc el director general, després allà, es respecta la manera de pensar de tothom.

El tema d'ajuts, que deia, senyor Bruguera, ja hi són ajuts, xarxes antipedra i tal. L'única condició és que han de formar part d'una OP, organització de productors. El pagès que no està associat a una OP..., les OP el poden posar dintre del seu programa operatiu.

L'assegurança va igual per tothom, està subvencionada. M'agradaria que la subvenció fos més alta, però, entre ENESA i la Generalitat, la subvenció és el 50 per cent del cost de la prima. Però ens agradaria que fos més, eh? I evolucionar cap a una assegurança de renda, que probablement es cap a on..., en un futur, cap a on hàgim d'anar.

Però tot això, ho hem de..., nosaltres, com que governem, hem de prioritzar recursos. I, amb els recursos disponibles, arribem a lo que entenem que és més urgent. I...

El president

Hauria d'anar acabant, eh?

El director general d'Alimentació, Qualitat i Indústries Agroalimentàries

Sí..., i el tema que deia, el... (*Veus de fons.*) Ah, sí..., el subdirector em recorda el tema de mercats. Quan anem als mercats, no hi anem perquè a la Generalitat de Catalunya se li hagi encès la llumeta i vulgui anar a Argentina –no *manzanas*, préssecs i nectarines, una altra vegada–; o a Mèxic, préssecs i nectarines; o a Cuba, que hi ha unes condicions determinades, préssecs... Hi anem perquè el sector mos ho demana, perquè tenim una comissió, que és la d'internacionalització, on hi ha tot el sector –hi ha tot el sector. I el sector ens diu: «Cap aquí, cap allà...» Ho discutim i, després, si tenim 50.000 euros per destinar-hi, els hi destinem. Intentem que la inversió sigui el més justa i equànime possible, que tingui el retorn més important. Ens agradaria molt, i suposo que els diputats d'aquest Parlament ens hi ajudaran, que tinguéssim un pressupost més potent. Jo crec que..., en això poden sortir d'aquesta sala avui aquí conjurats.

I, finalment, dir que sí, agrair les paraules..., com que les preguntes van una mica en línia, sí que hi ha hagut, ja ho he contestat, en certa manera, eh?, però en funció de qui tens de *partenaire*, de soci, vas d'una manera o una altra.

Europa, de totes maneres, és molt tancada en aquesta qüestió. Jo crec que..., és una opinió personal, eh?, la que diré: s'hauria de tornar una mica més a les arrels, perquè..., les arrels de lo que era la política agrària comuna, que eren una sèrie de mesures per assegurar qualitat i quantitat en l'alimentació europea, per als ciutadans. I que el primer sector tingués un futur que no fes que molts dels nostres joves es plantegin, avui dia, si s'hi podran dedicar o no, perquè no saben si tindran prou retorn o no. I les hauríem d'assegurar una mica el retorn.

I Europa hi té un paper fonamental, perquè jo crec que Europa ha decantat molt cap als mercats i poc cap a les persones. I aquesta reflexió l'ha de fer. I si fóssim Estat, aquesta reflexió i les pressions es podrien fer, òbviament, d'una forma directa, a part que, com a estat, probablement tindre els fons europeus i, per tant, per fer polítiques de desenvolupament rural –perquè moltes de les accions a les que aquí donem suport són de desenvolupament rural– tindríem un pressupost probablement quatre vegades, entre tres i quatre vegades superior al que ara tenim.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Mòdol. Ara tindríem un torn per replicar, d'un màxim de tres minuts per grup. D'acord? (*Pausa.*) Té la paraula, pel Grup de Ciutadans, el diputat Javier Rivas, endavant.

Javier Rivas Escamilla

Gràcies, president. Gràcies, senyor Mòdol. Me ha gustado mucho más su segunda intervención, la he visto más humilde, más adecuada, más sensata, no?

Pensaba pedir-le el powerpoint este que nos ha presentado hoy, con el sello de la Generalitat, pero he estado haciendo memoria aquí, en el hotel Anastasia estuve hace tres años, que hubo un congreso de *fruta dolça* y ya me lo dieron; o sea, ya lo tengo, ¿no? Por eso le decía, creo que ha venido aquí a explicarnos algo que ni siquiera usted mismo ha reconocido, que es de la *fruta*, sino que es copia y pega de una problemática que está.

Dice que bueno, que es que..., ¿qué más podemos hacer? Créame que me preocupa. Yo creo que pueden hacer muchas cosas, ¿no? Porque es que al final, lo que nos ha presentado, lo que están haciendo, es la iniciativa privada, no ustedes, como Administración, ¿no? Y habla de que..., sí, que hay que hablar de política. Sí, ciertamente todo es política. En lo que podríamos hacer un poco la diferenciación es, qué entendemos, cada uno, usted o yo, por política. Yo, por política no entiendo estar todo el día con la comedia de «el profe me tiene manía» y lamiéndonos las heridas. Yo por política entiendo intentar transformar el mundo. Que nuestros payeses no vivan del subsidio, de la caridad cristiana, sino que vivan con dignidad porque se ganan la vida por sí solos.

Y para eso sirve la política, para cambiar las estructuras erróneas del sistema, para mejorarlas y que la gente pueda vivir con dignidad.

El president

Gràcies, senyor Rivas. Alguna intervenció? (*Pausa.*) Senyor Bruguera, no? (*Pausa.*) Senyora López, no? (*Pausa.*) Senyora Fornells, no? (*Pausa.*) Diputat Roquer, no? (*Pausa.*) Bé, doncs... (*Carmel Mòdol Bresolí demana per parlar.*) Per respondre, simplement fer un epíleg de trenta segons, eh?, senyor director general?, i donaríem per closa la compareixença.

El director general d'Alimentació, Qualitat i Indústries Agroalimentàries

Gràcies, president, per la teva benvolença. Fa tres anys no hi podia haver, senyor Rivas, un còpia i pega... Nosaltres ho farem més bé o més malament, hi posem tot el coll del món, però el que fem..., això que vostè es troba, ho té penjat al web del departament i accés per tothom i perquè tothom hi pugui dir el que cregui convenient.

Si fa tres anys estàvem igual, li està dient al sector –al sector, eh?, no mos ho està dient a nosaltres– que són uns autèntics incompetents. Ja sé que no és aquesta la seua voluntat, però els està dient això.

I les decisions que s'han de prendre en un món com el de la fruita són complicades, són procelloses. I jo, no dic..., qualsevol... –i em reitero en això–, qualsevol idea que vingui..., i diria més, valgui el que valgui –perquè si no hi ha els diners, ja mirarem la manera de trobar-los–, estem disposats a escoltar-la i a transmetre-la al sector. Però al sector no li podem anar dient-li..., dient que això s'arreglarà amb un *plis-plas*, perquè el sector és el primer que és conscient que està en unes circumstàncies, en una cruïlla, en una *encrucijada* de la qual ha de sortir amb coneixement i amb voluntat.

I aquest pla, el que intenta és passar-li la responsabilitat, els recursos, al sector perquè trobi el seu propi camí.

El president

Bé, doncs, moltíssimes gràcies, senyor Mòdol, i també al senyor Joan Gòdia per la compareixença, també a tots vostès pel to del debat.

I, a partir d'aquí, donaríem per closa aquesta Comissió d'Agricultura. Si es poden quedar un segon, en acabar la comissió, els ponents de la Llei d'espais agraris, miraríem de fixar una primera reunió de la ponència. D'acord? (*Pausa.*)

Moltes gràcies, i aixequem la sessió.

La sessió s'aixeca a tres quarts de sis de la tarda i nou minuts.